

age^M

Život je nádherný v každém věku 2–3/2018

Dětská srdce jsou velkými učiteli

Srdce
s láskou darované

4 Vítězové 4. ročníku
Srdce s láskou
darované

17 Očima vedoucích
vítězných týmů

62 Třicáté Nadechnutí
Čechomoru a Srdce
s láskou darované

Život je nádherný v každém věku

Z obsahu

- 4** Vítězné soutěže Srdce s láskou darované 2017/2018
8 Reportáž: Dětská srdce jsou velkými učiteli
16 Ohlédnutí za aktuálním ročníkem
26 Epistoly: Srdce s láskou obětovaná

Galerie vítězných prací 4. ročníku Srdce s láskou darované 2017/2018

- 28** Mimořádná cena Poselství lidem nejen za technickou tvořivost | cena Mírového běhu

Kategorie 3.–9. ročníky ZŠ

- 30** 1. místo: Pomáháme srdcem
32 2. místo: Podoby domova
34 3. místo: Plyšové srdce léčí
36 3. místo: Srdce pro Valašsko

Kategorie MŠ + 1. a 2. ročníky ZŠ

- 38** 1. místo: Kniha pro tatínka

- 40** 2. místo: Srdce s láskou darované pro maminky s dětmi v azylovém domě v Ostravě
42 3. místo: Srdce za odvalu
44 3. místo: Hravá srdíčka pro Elišku

- 46** Ocenění školy za školní kolo
Církevní základní škola Kroměříž

Veřejné hlasování na internetu

- 48** 1. místo: Srdce pro Aničku
50 2. místo: Kamaráde, strejdo, pane...
52 3. místo: Srdce života

- 54** Zvláštní cena za šíření myšlenky projektu v zahraničí
Česká škola Václava Havla v Dallasu, USA
56 Česká škola Milán, Itálie

- 62** Rozhovor: Třicáté Nadechnutí Čechomoru a Srdce s láskou darované
64 Tip na výlet: Za přírodou, uměním, řemesly i historií do Orlických hor

Distribuuje zdarma také na základní a vybrané střední školy v ČR. Náklad 8000 výtisků.

Vydavatel:

ANTECOM s.r.o., Blatenská 2166/7, 148 00 Praha 4
IČ: 2836 2926, produkce@antecom.cz, www.antecom.cz
Tel./fax: +420 272 935 558

Redakční servis: +420 602 313 176

Šéfredaktorka: PhDr. Jana Jenšíková, jednatelka společnosti ANTECOM, vydavatelství titulů TRADE NEWS, AGE a TECH EDU
Redakce: Mgr. Miloslav Jenšík, PhDr. Věra Vortelová, Štěpánka Kotrbová, Ing. Vlasta Piskačová, Tomáš Kiss, Ing. Mgr. Daniel Libertin, PhDr. Jozef Gáfrik, CSc.

Grafická úprava: Kateřina Jelínková

Produkce: Mgr. Marek Jenšík

Datum vydání: 1. 6. 2018

Vydáno v Praze jako dvouměsíčník. MK ČR E 20841 / ISSN 1805-5524

Partner:

OPTYS, spol. s r. o.

U Sušárny 301, 747 56 Dolní Životice

Tel.: +420 553 777 392, e-mail: skola@optys.cz

Tisk a distribuce: OPTYS, spol. s r. o.

Náklad: 8000 kusů

Foto na titulní straně: Soutěžní práce Srdce k srdci (z archivu České školy V. Havla v Dallasu, USA)

Za obsah inzerce zodpovídá inzerent. Žádné části textu nebo fotografií nesmí být používány, kopírovány nebo jinak šířeny v jakémkoliv formě či jakýmkoliv způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

Vítězové soutěže Srdce s láskou darované 2017/2018

KATEGORIE 3.–9. ROČNÍKY ZŠ

1

POMÁHÁME SRDCEM

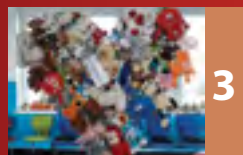
ZŠ s RVMPP Buzulucká, Teplice
8. D (3 děvčata) pod vedením
paní učitelky Lenky Soukupové

2

PODOBY DOMOVA

ZŠ Jižní, Praha 4
4. L (26 dětí) pod vedením
paní učitelky Ireny Červenkové

3

PLYŠOVÉ SRDCE LÉČÍ

ZŠ Jiráskova, Benešov
9. A (16 žákyň) pod vedením
paní učitelky Ilony Šedivé

3

SRDCE PRO VALAŠSKO

ZŠ Nedašov
5. a 6. ročník (20 žáků) pod vedením
paní učitelky Jarmily Švédové
a Anety Zelískové

KATEGORIE MATEŘSKÉ ŠKOLY + 1. A 2. ROČNÍKY ZŠ

1

KNIHA PRO TATÍNKA

PJZŠ Horáčkova, Praha 4
1. B (25 dětí) pod vedením
paní učitelky Evy Krutílkové

2

SRDCE PRO MAMINKY S DĚTMI V AZYLOVÉM DOMĚ V OSTRAVĚ

Korálek, spolek při ZŠ a MŠ Kyjovice
30 dětí pod vedením paní učitelek
Miroslavy Milotové, Miroslavy
Rychtářové a Andrey Mičíkové

3

SRDCE ZA ODVAHU

Hudební soubor Stračovské hvězdičky,
Stračov
18 dětí pod vedením paní
Petry Luštické

3

HRAVÁ SRDÍČKA PRO ELIŠKU

MŠ Pastelka, Heydukova, Opava
24 dětí pod vedením paní učitelky
Jolany Mezlové

4.–10. místo (není určeno přesné pořadí)

ZŠ Heyrovského, Olomouc (**Srdce pro paní učitelku**)

ZŠ Arbesova, Jablonec nad Nisou (**Srdce pro Barunku**)

ZŠ a SŠ Karlovy Vary, Vančurova (**Srdcovka Mánesová**)

ZŠ Zbýšov (**Srdce pro pejsky z útulku**)

ZŠ speciální a MŠ Chomutov (**Děkujeme Srdcem**)

SVČ Korunka Ostrava-Mariánské Hory (**Srdce pro
Lukáše „Hiro“ Hirku**)

ZŠ Věžnice (**Srdce s překvapením**)

4.–10. místo (není určeno přesné pořadí)

ZŠ Hanspaulka, Praha 6 (**Srdce pro novou naději**)

MŠ Budovatelská, Zlín (**Andílci a srdíčka**)

MŠ Bohuslava Martinů, Ostrava-Poruba (**Ptačí pohotovost**)

MŠ Včelka, Lišná (**Srdce pro Míšu Borošovou**)

Středisko volného času Bruntál (**Srdce pro Karličku**)

ZŠ T. G. Masaryka, Podbořany (**Písmenkové srdce pro
knihovnu**)

MŠ Bohuslava Martinů, Ostrava-Poruba (**Srdce pro Aničku**)

MIMOŘÁDNÁ CENA POSELSTVÍ LIDEM nejen za technickou tvořivost CENA MÍROVÉHO BĚHU

POSELSTVÍ LIDEM

Školy Březová – SOŠ, ZŠ a MŠ, Březová
8. ročník (10 žáků) pod vedením
paní učitelky Ivany Tálské

ZVLÁŠTNÍ OCENĚNÍ PRO ŠKOLU ZA ŠKOLNÍ KOLO

CÍRKEVNÍ ZŠ KROMĚŘÍŽ

13 prací zaslaných do soutěže
85 dětí celkem

VEŘEJNÁ HLASOVACÍ SOUTĚŽ

1

SRDCE PRO ANIČKU

Církevní ZŠ Kroměříž
3. třída (18 dětí) pod vedením
paní učitelky Karolíny Skřičkové
3983 hlasů

2

KAMARÁDE, STREJDO, PANE...

ZŠ Hálkova, Humpolec
7. A a 9. C (6 děvčat) pod vedením
paní učitelky Ivony Krčilové
3803 hlasů

3

SRDCE ŽIVOTA

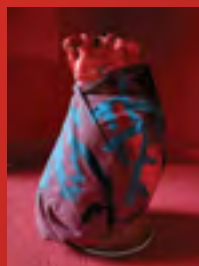
ZŠ a MŠ Habry
1. oddělení školní družiny (18 žáků)
pod vedením paní vychovatelky
Dany Machotové
3697 hlasů

ZVLÁŠTNÍ OCENĚNÍ ZA ŠÍŘENÍ MYŠLENKY PROJEKTU SRDCE S LÁSKOU DAROVANÉ V ZAHRANIČÍ

ČESKÁ ŠKOLA VÁCLAVA HAVLA V DALLASU, USA

13 dětí
Srdce k srdci

ČESKÁ ŠKOLA MILÁN, ITÁLIE

18 dětí celkem
Hrdé české srdce
Autorská kniha čtyř žvlů
Láska na křídlech motýlích

Všem vítězům srdečně gratulujeme!

Čtvrtý rok našeho celostátního projektu tedy skončil, ať žije následující pátý ročník Srdce s láskou darované 2018/2019, slavnostně vyhlášený na setkání vítězných týmů v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky 21. května 2018.

Další informace najdete v zářijovém vydání časopisu AGE a na webu www.srdceslaskou.cz.

*Děkujeme všem více než 22 000 soutěžících
z celé naší republiky, kteří se již do projektu
Srdce s láskou darované zapojili a obohatili jej
1100 nádhernými pracemi.*

Informace ke všem čtyřem ročníkům Srdce s láskou darované
najdete na webu www.srdceslaskou.cz.

Jsme s vámi ve spojení také na Facebooku: facebook.com/srdceslaskou.

Slavnostní setkání vítězů 4. ročníku

Srdce s láskou darované v Poslanecké sněmovně

Jak to prožívali osmáci z Březové

„Když nás vyhlásili, šli jsme před všechny děti, učitele, fotografy, moderátory, sponzory. Začal jsem být nervózní, potil jsem se, klepala se mi kolena.“

David Křeháček

„Jediné, co jsem měla v hlavě, bylo: čti a snaž se to nezabrat! Bylo takové ticho, že jsem slyšela i mouchy u stropu.“

Alžběta Urbancová

„Ze začátku jsme byli všichni hodně nervózní. Nervozita ještě stoupla, když jsme zjistili, že nás vyhlásují jako první. Když jsme stáli v řadě přede všemi a Bětka četla náš text, byla jsem v klidu a uvolněná, usmívala se na malé děti přede mnou.“

Anička Lamplotová

„I když to bylo velmi namáhavé, byl to báječný zážitek. Sedět na místě, kde předtím seděl jeden z poslanců. A vůbec, být na tak úžasném místě se spoustou zrcadel a s obrovskými lustry.“

Michaela Jurásková

„Měl jsem pocit, že jsem výjimečný.“

Petr Vydra

„Návštěva Poslanecké sněmovny byla velmi silným zážitkem.“

Martin Budík

„Pocit, že jsem tak blízko zařízení, které často rozhoduje o našich osudech – k nezaplacení.“

Martin Strieženec

Zdroj: webové stránky Školy Březová – SOŠ, ZŠ a MŠ, Březová

Tým osmáků pod vedením paní učitelky Ivany Tálské získal Mimořádnou cenu Poselství lidem nejen za technickou tvořivost a Cenu Mírového běhu za svou práci Poselství lidem. Více se o nich dočtete na str. 28–29 i v příloze TECH EDU.

Dětská srdce jsou velkými učiteli

Srdce s láskou darované nám to dokazuje již čtvrtým rokem

Když děti kamkoliv vstoupí, život jako by se stal rázem hmatatelným. Jejich smích, pohyb, hlasy i spontánní komentáře vnesly v pondělí 21. května ten opravdový život i do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Ta tak během jediného „zasedání“ vítězných týmů čtvrtého ročníku celostátního projektu Srdce s láskou darované zažila snad všechnu radost světa: zpívalo se, hrála hudba, tleskalo se, dávaly se ceny a dárky, děkovalo se do mikrofonu a hlavně – úsměvů i slz dojetí bylo na rozdávání.

Za lásku mluví nejlépe skutky

„Dnes ráno, ještě v Teplicích před odjezdem do Prahy, se mi stala taková krásná věc. Koupila jsem si na cestu do kelímku cappuccino a k mému překvapení na něm bylo namalováno velké srdce. Já byla tak dojatá a pomyslela jsem si: ‚Kdybyste věděli, co to pro mě právě dnes znamená!‘ Ani jsem ho nechtěla zamíchat,“ začali jsme povídání s paní učitelkou Lenkou Soukupovou, která přijela do sněmovny s trojicí dívek z 8. D teplické ZŠ s RVMPP Buzulucká. Za chvíli měly převzít v jednacím sále sněmovny ceny za první místo ve starší kategorii.

Zajímalo nás, jak to vlastně vzniklo, že Srdce v podobě tří multifunkčních polštářků schovávajících hry a další překvapení věnovaly zrovna Kátě, Ondrovi a jejich mamince.

„Kolegyně z prvního stupně mi vyprávěla o rodině, kterou opustil otec, a maminka zůstala se dvěma malými dětmi na všechno sama. Hned jsem věděla, že jsou to ti praví,“ usmívá se Lenka Soukupová a soutěžní práce Pomáháme srdcem jen potvrzuje, že nic není náhoda. Obdarovaní jsou totiž tři – a srdíčka také.

No a pak už to prý šlo rychle. Mamince zavolaly a domluvily se, kdy jim srdíčka přivezou. „A oni nás přivítali srdíčkovým dortíkem. Holky si s dětmi hrály, my s maminkou povídaly, bylo to nádherné. Víte, já tak nějak neumím říkat, miluji tě, mám tě ráda, ale mám radost, když to prostě můžu vyjádřit skutky. A to se nám, myslím, povedlo. Ukázalo se, že ty mé tři krásky (*ukazuje na osmačky*) mají opravdu srdce na pravém místě.“ A jedna z dívek dodává: „Byly jsme nadšené, že můžeme pomoci. Na těch srdíčkách se dá spát jako na polštáři. Jsou tlustá, plná lásky.“

Jak dostat tatínka do pohádky

Na pomyslný zlatý stupeň v mladší kategorii dětí vystoupala paní učitelka Eva Krutílková z PJŽŠ Horáčkova v Praze 4, která se svými prvňáčky vytvářela Knihu pro tatínka. „Ještě to ani nezačalo, a já už mám slzy v očích,“ svěruje se před vchodem do hlavního jednacího sálu sněmovny. „Zpráva, že jsme vyhráli, mě potěšila, i jako pedagoga, že práci, kterou dělám s dětmi ráda, ocení i jiní. A jakou obrovskou radost měly děti, to si asi dovedete představit. Dnes ráno jsem měla s kolegy odletět na pracovní stáž do Švédska, ale chtěla jsem být tady s vámi, tak jsem si na vlastní náklady koupila letenku až na večer.“

Budu sama přestupovat v Helsinkách, tak mám další stres. Ale i přes všechnu tu nervozitu jsem moc ráda, že tu mohu být, moc jsem se na dnešní den těšila.“

Radíme jí, ať si z té momentální hromady lásky ve sněmovně vezme s sebou hodně na cestu, že to dobře dopadne. A ptáme se, jestli se během projektu s dětmi něco naučila i ona a jak myšlenka na Knihu pro tatínka vznikla.

„Impulz vzešel vlastně od dětí. Četla jsem jim knížku od Zdeňka Svěráka Tatínku, ta se ti povedla, v ní si tatínek láme hlavu, jak vymyslet tu pohádku. A děti začaly reagovat: ‚Náš táta by to také zvládnul, náš táta by to dokázal.‘ A najednou mi to blesklo a říkám si, tak to zkusíme. Tatínci mi šli úžasně na ruku, takže dostali domácí úkol, že mají svým dětem napsat pohádku. Projekt byl

Pro první cenu ve starší kategorii si přijely z Teplic osmačky s paní učitelkou Lenkou Soukupovou (vlevo)

Certifikát za první místo v kategorii malých dětí přebírala z rukou předsedy PS PČR Radka Vondráčka Eva Krutílková z PJŽŠ Horáčkova v Praze 4. Její 1. B sice ve sněmovně nebyla, ale z ceny měla obrovskou radost!

^
Pátáci a šestáci ze ZŠ Nedašov se pro bronzovou medaili dostavili v silné sestavě i se svými učitelkami a paní starostkou

s námi celý školní rok, dostala jsem spousty pohádek – a děti je ilustrovaly. Pak jsme je nakonec společně vázali do knížek. Tu knížku mám tady s sebou, je to pětadvacet pohádek a stejně tolik ilustrací. Když se do ní začtu, poznávám jednotlivé z dětí. Když je kluk sportovec, pohádka je o fotbalistovi, když je to dítě romantické, tak se tam mazlí s kočičkou a tak dál,” usmívá se paní učitelka a potvrzuje, že to byla i pro ni nádherná cesta a spoustu se o „svých“ dětech naučila.

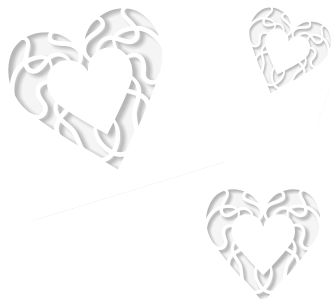
A co ji nejvíc potěšilo? „Asi to, že když děti předávaly knížky tatínkům ke Dni otců na školní akademii, nechyběl ani jediný tatínek. Byli tam

úplně všichni a všechny maminky i sourozenci, i když některé děti žijí ve střídavé péči. Jeden tatínek dokonce přiletěl o den dříve ze své lékařské konference ve Švýcarsku. Všichni jsme byli moc dojatí a děti byly šťastné jako blešky.“

Plyšové srdce rozebráno. Další, prosím

„Jsme spolu ve třídě poslední rok a práce na projektu Srdce s láskou darované nás ještě víc stmelila, takže je to pro naši třídu takové pěkné zakončení. Na plyšovém srdci jsme s paní uči-

>
Z další bronzové se radovaly dívky z 9. A ZŠ Jiráskova Benešov s paní učitelkou Ilonou Šedivou

telkou pracovaly skoro půl roku,“ říkají svorně dívky z 9. A ZŠ Jiráskova v Benešově, které si do sněmovny přišly pro třetí cenu, vyfiktované jako manekýnky, jak zdůraznili i moderátoři Jan Onder a Jan Jiráň během slavnostního odpoledne. „Navíc nás moc těší, že jsme mohly pomoci dětem, které se léčí na traumatologickém oddělení v pražské Thomayerově nemocnici, že z toho měly velkou radost. Dokonce takovou, že z původního počtu více než stovky plyšáků jich teď na konstrukci našeho srdce zbylo jen devět! Vlastně tím potvrdily, že naše myšlenka vytvořit srdce z plyšáků, které si děti v nemocnici budou moct sundávat a brát si je k sobě třeba do postýlky nebo si s nimi hrát, když jim bude smutno, byla správná. No a jak jich je hodně a je jim smutno často, tak si je nechávaly, a z našeho srdce zbylo jen takové torzo,“ usmívá se jedna z deváťáček.

A tak společně s paní učitelkou Ilonou Šedivou vybraly další dva pytle plyšáků, aby Plyšové srdce v nemocnici dětem doplnily, a v nejbližší době se tam za nimi chystají. A proč ze všech nemocnic vybraly zrovna tu pražskou Thomayerovu? „Ležel tam nějakou dobu náš spolužák Matěj, proto jsme své srdce věnovali právě tam.“

My jsme Valaši, jedna rodina

Jedno ze dvou udělených třetích míst ve starší kategorii patřilo dětem ze ZŠ a MŠ Nedašov

pod vedením Jarmily Švédové a Anety Zelískové za Srdce pro Valaško. Jejich srdíčko se skládá z puzzlů a každý z nich vyobrazuje základní atributy, které tento krásný kraj vystihují: příroda, architektura, valašské pověsti a písničky, tradiční pochoutky...

„Mě zaujalo, jak vznikl název obce Valašské Klobouky, napsala jsem o tom pověst.“ „A já třeba bydlím ve Lhotě a vůbec jsem nevěděl, že tam byla nějaká dřevěnice.“ „Mně se nejvíc líbilo, když jsme si povídali o valašském kroji.“ „A mně různé tradice z Valaška.“ „A mně zase fašanky a další svátky!“ pokřikují děti přes sebe. Paní učitelka Jarmila Švédová je doplňuje: „Taky jsme přišli na zvyky, které už jsou opomíjené, že děti? Které už se tolik nedodržují, ale které bychom měli zase obnovit a více na nich zapracovat.“

Děti své srdíčko věnovaly paní Fajtové, nejstarší občance v okolí Nedašova. „Paní Fajtová zrovna slavila sté narozeniny. Moc ji potěšilo, že jsme si na ni vzpomněli. A ráda dětem vyprávěla, co všechno v našem kraji prožila,“ říká paní učitelka.

Nedašovští se Srdce s láskou darovaného zúčastnili už poněkolikáté. „Myšlenka soutěže nás opravdu uchvátila. Líbí se mi, že to donutí děti zastavit se a nesoustředit se jenom na své potře-

Třída paní učitelky Ireny Červenkové z pražské ZŠ Jižní si letos do sněmovny přišla pro stříbro

▼

>

Také herci Studia Ypsilon Jan Jiráň a Jan Onder si odpoledne se Srdcem užívali. I díky nim vládla slavnostnímu setkání pohoda

Stračovské hvězdičky rozpochovaly celou sněmovnu
v

by, na elektroniku a podobné věci. Ale všimati si lidí a věcí kolem sebe. To je to, co se často opomíná. Že kolem nás mají lidé opravdové problémy," potvrzuje Jarmila Švédová.

„Děti, dovedete si představit, že byste žily někde jinde než na Valašsku?“ ptáme se a všechny jednohlasně odpovídají: „NE!“

360 srdcí pro záchranáře

Také na třetím místě, ovšem v mladší kategorii, se umístily děti z hudebního souboru Stračovské hvězdičky. Svými srdíčky poděkovaly všem 360 pracovníkům Zdravotnické záchranné služby Královéhradeckého kraje, od pánů doktorů přes sestřičky, záchranáře, operátory spojovacího střediska až k paním uklízečkám.

„S dětmi jsme si řekli, že poděkování musí patřit všem. Když se řekne, že dám někomu srdíčko, mamince nebo tatínkovi, tak vím, že je všechno v pořádku. Ale když se stane nějaká nehoda nebo něco, co nemůžeme ovlivnit, pak přispěchá na pomoc kdo, děti?“ ptá se během našeho rozhovoru vedoucí souboru Petra Luštická.

„Když darujeme srdce, tak má někdo radost a je šťastný,“ říká Honzík. Děti se rozhodly, že pro záchranáře vyrobí perníková srdce. V pardubické rodinné firmě JaJa se byly podívat, jak se perníček vyrábí, zašly i do Muzea perníku a na včelí farmě zase zjistily spoustu zajímavostí o medu. Upečená srdíčka poté ručně malovaly a pracovníkům Zdravotnické záchranné služby na ně napsaly DÍKY!

A protože jsou Stračovské hvězdičky nejen dobrá parta, ale především hudební soubor, nacvičily si pro záchranáře vystoupení. Za odměnu od nich dostaly také malé dárečky a směly nahlédnout do jejich zázemí, včetně sanitky a vrtulníku. Skladbu *S písničkou dnes jdeme k vám* zazpívaly v krásných krocích také při předávání cen ve sněmovně a celou ji rozpochovaly.

„Je to krásná myšlenka, že můžeme svým vlastnoručním dárkem poděkovat třeba někomu, s kým se běžně nepotkáváme a nemáme šanci mu jinak vyjádřit svou úctu. Jsme velice rádi, že jsme se s dětmi zapojili do téhle soutěže. Už jen proto, že jsme spolu strávili spoustu času,“ dodává Petra Luštická.

Starosta Stračova Luděk Homoláč se připojuje: „Myslím si, že hlavní myšlenkou soutěže je to, aby si děti v dnešním počítačovém světě našly čas na skutečné hodnoty a ochotu pomáhat lidem ve svém okolí. To se na počítači nenaučí. Jak jsem mohl pozorovat, Srdce za odvahu mělo obrovsky pozitivní vliv i na to, že se děti semkly, skamarádily a vytvořily si tak pozitivní vztah do dalších let.“

„Záchranáři!!!“ křičí děti. A paní učitelka pokračuje: „Protože jsou vždycky všude včas, mají na bedrech velkou zodpovědnost, musí vždy zachovat rozvahu a statečně bojovat. Právě proto vznikl náš projekt Srdce za odvahu.“

A my organizátoři s ním naprosto souhlasíme. Ti, co se ten den ve sněmovně sešli, totiž slyší nejen tlukot svého srdce, ale nejsou jim lhostejná ani srdce ostatních. Připomněli nám, že lásku nosíme v sobě. A že když nám ji někdo dává, máme rozevřít náruč a vděčně poděkovat. A také, že ten, kdo dává, dostává nejvíc.

Nezapomeňte, že v Srdci s láskou darovaném vlastně vyhrávají všichni. Ještě jednou gratulu-

jeme všem letošním vítězům a už se těšíme na příští ročník, který vypukne v září.

*Text: Alice Dokoupilová, Dan Libertin,
Štěpánka Kotrbová a Jana Jenšíková*

*Foto: Eva Stanovská, Marek Jenšík
a archiv PS PČR*

^

Třetáci z Církevní ZŠ Kroměříž se radovali z prvního místa za největší počet hlasů získaných v hlasovací soutěži. A jejich škola získala také zvláštní ocenění za školní kolo

<

Druhé místo v mladší kategorii získal spolek Korálek, který funguje při ZŠ a MŠ Kyjovice. Za úspěchem jsou tři učitelky (zleva): Miroslava Rychtářová, Miroslava Milotová a Andrea Mičíková

Radek Vondráček:

„Mám z vás radost – nejen jako politik, ale i jako dvojnásobný táta“

Je mi potěšením přivítat vás zde v jednacím sále dolní komory Parlamentu, v prostorách, kde se rodí nové zákony a, dá se říct, píše historie. A připusťme si – většinou tu vítězí rozum nad srdcem. Zítřka je to přesně půl roku, co jsem předsedou Poslanecké sněmovny, na tomto místě jsem zažil už mnoho dobrého i zlého. Při názorových střetech tady nezřídka panuje negativní energie, která zůstává nasáklá ve zdech a na mě pokaždé velmi silně doléhá. Dneska díky vám rozhodně nemusím být skleslý, naopak! Vnímám naše setkání symbolicky a doufám, že atmosféra ryzí dětské srdečnosti, upřímné lidskosti, vzájemné podpory a empatie, která je spojená se soutěží Srdce s láskou darované, ve sněmovně přetrvá co možná nej-

déle a my politici na sebe budeme aspoň trochu vlídnější...

Dnešní doba je uspěchaná, konzumní a mnohdy nemilosrdná. Každý se stará především sám o sebe. I já musím sebekriticky uznat, že tomuto trendu někdy podléhám. Je proto důležité náležitě ocenit každou snahu vyzdvihnout morální hodnoty a vdechnout jim život. Není to klišé, je to reálná potřeba, ba dokonce podmínka naší svobody, demokracie i osobního a rodinného štěstí každého z nás. Smekám před dětmi, které se současně zúčastnily a svůj čas věnovaly právě pomoci druhým. Přitom nemusely, nikdo je nenutil, jde o jejich rozhodnutí darovat kousek sebe.

Především prostřednictvím masových médií jsme svědky spousty utrpení, spousty nepravostí, násilí vůči slabším, bezbranným. To, že se do projektu Srdce s láskou darované jen letos zapojilo přes čtyři tisíce dětí z více než sto padesáti mateřských, základních, speciálních a uměleckých škol i z dětských domovů po celé republice, je však jasným důkazem, že na tom jako národ nejsme zdaleka tak špatně. Do letošního 4. ročníku se dokonce přihlásilo víc týmů než loni, včetně několika českých škol v zahraničí. Mám z vás radost – nejen jako politik, ale i jako dvojnásobný táta.

Děkuji organizátorům, pedagogům, sponzorům, porotcům a hlavně dětem. Udělali jste všichni kus práce a já si toho vážím. O naši budoucnost se nemusíme bát – pokud ji do svých rukou jednou vezmete vy, představitelé nejmladší generace, kterým není lhostejný osud bližních a kteří dokážete myslet srdcem.

*Váš Radek Vondráček,
předseda Poslanecké sněmovny
Parlamentu České republiky*

*(Záznam projevu ze slavnostního setkání vítězů
4. ročníku projektu Srdce s láskou darované)*

Foto: archiv PS PČR

Víc fotografií z předávání cen se sem bohužel nevešlo. Další najdete na www.srdceslaskou.cz a na facebook.com/srdceslaskou.

Na viděnou za rok!

Jubilejní pátý ročník soutěže bude vyhlášen v příštím vydání časopisu AGE, které vyjde na začátku září 2018.

Podrobné informace zveřejníme také na www.srdceslaskou.cz.

Srdce
s láskou darované
2018/2019

Rodina Srdce s láskou darované

Záštita

Mediální partner

Patron

Soutěž vyhlašují a pořádají

Hlavní partner

Projekt Srdce s láskou darované očíma vedoucích vítězných týmů

Eva Krutílková,
učitelka, PJZŠ Horáčkova, Praha 4

Kniha pro tatínka
kategorie MŠ + 1. a 2. třída ZŠ
1. místo
1. B (25 dětí)

„Rozdávat lásku kolem sebe neumí každý a mnozí se tomu učí celý život.“

Projekt Srdce s láskou darované je nádherná myšlenka. Rozdávat lásku kolem sebe neumí každý a mnozí se tomu učí celý život. Dětská dušička je čistá, otevřená a upřímná, a když jí dospělý člověk naslouchá, mnohému se přiučí. S dojetím jsem

měla možnost přihlížet, jak plná třída prvňáčků s velkým nasazením tvoří to pravé srdce pro své tatínky. Chtěla jsem se s touto radostí podělit i s vámi, a proto jsem celý projekt přihlásila do soutěže.

Miroslava Rychtářová,
učitelka, Korálek, spolek při ZŠ a MŠ Kyjovice

**Srdce s láskou darované pro maminky s dětmi
v azylovém domě v Ostravě**
kategorie MŠ + 1. a 2. třída ZŠ
2. místo
30 dětí

„Tvůrčí nasazení,
spolupráce, empatie,
přízeň – to vše se snoubilo
ruku v ruce.“

Děti si nejlépe osvojí lidské a morální hodnoty, když mají možnost si vše prožít. Jak jim nejlépe vysvětlit, co je to dobrý skutek? Ukázat jim cestu a možnost, naučit je spolupracovat, tvořit a přemýšlet jako tým? To vše jsme spojili v našem letošním projektu Srdce pro maminky s dětmi z azylového domu v Ostravě.

Tvůrčí nasazení, spolupráce, empatie, přízeň – to vše se snoubilo ruku v ruce. Je dobré si uvědomit, že když daruješ, daruješ dvojnásob. Daruješ radost druhým a sobě daruješ uspokojení, radost i zkušenost, otevřené srdce a tvoření od srdce... A to není vůbec málo.

Petra Luštická,
vedoucí hudebního souboru Stračovské hvězdičky, Stračov

Srdce za odvahu
kategorie MŠ + 1. a 2. třída ZŠ
3. místo
18 dětí

„Nechť se nám všem srdce
s láskou darované objevuje
v životě co nejčastěji.“

Děkujeme všem organizátorům za vyhlášení soutěže Srdce s láskou darované. Dali tím nový směr času společně strávenému na vlně sdíleného nadšení, práce, tvořivosti, zábavy a radosti, a to nejen pro děti, ale i pro dospělé.

Lidé řešením mnohdy zbytečných malicherností zapomínají, jak může být život pomíjivý. Kdo ví, kde je hranice mezi životem a smrtí? Děti vybraní záchranáři to vědí zcela přesně, protože zažívají tyto situace každý den. A mnohdy se běžný krásný den v minutě přetočí na boj o život, leckdy s ne zcela šťastným koncem. Za jejich odvahu a práci jim patří velký dík.

Nadšení dětí z projektu a bezmezná nasazení jejich sil nás ohromilo. Radost dětí z předávání srdíček a poděkování záchranářů dětem bylo silným emočním zážitkem a všem bylo jasné, že srdce s láskou darované už nezůstane jen dětskou záležitostí. Pevně věřím, že každý z nás ví, koho by právě teď chtěl obejmout a obdarovat svým „srdcem“. Udělejme to!!

Nechť se nám všem srdce s láskou darované objevuje v životě co nejčastěji.

Jolana Mezlová,
učitelka, MŠ Pastelka Heydukova, Opava

Hravá srdíčka pro Elišku
kategorie MŠ + 1. a 2. třída ZŠ
3. místo
24 dětí

„Všichni si zaslouží vřelé
poděkování.“

Pro porotu určitě nebylo jednoduché rozhodnout, které práce ocenit. Všichni si zaslouží vřelé poděkování.

Poděkování patří mým kolegyním, se kterými pracuji ve třídě předškolních dětí (Michaele Kostelnákové a Pavle Jesionkové). Nejvíce mne potěšilo, když jsem mohla pozorovat, s jakou chutí děti vytvářely „hravá srdíčka“ a jak se rozzářily oči těch, kterým jsme dárek předali. Tak jsme mohli prožít nádherné dopoledne plné písniček, her a rozhovorů s dětmi, které to mají v životě obtížnější z důvodu handicapu.

Po čase jsme inspirovali i některé rodiče dětí navštěvujících naši mateřskou školu. Tak mohla vzniknout spousta nádherných originálních srdíček, která zdobí prostory naší MŠ a navštívíme i Domov pro seniory v Opavě, kde zdejšími klientům srdíčka předáme. Věřím, že i tyto malé dárky mohou v dětech a babičkách vytvořit hlubokou vzájemnou úctu, která je v životě moc důležitá.

Lenka Soukupová,
učitelka, ZŠ s RVMPP Buzulucká, Teplice

Pomáháme srdcem
kategorie 3.-9. třída ZŠ
1. místo
8. D (3 žákyně)

„Soutěž Srdce s láskou darované
zatím vnímám jako emočně
a významově nejsilnější, které
jsem se kdy zúčastnila.“

Soutěž Srdce s láskou darované zatím vnímám jako emočně a významově nejsilnější, které jsem se kdy zúčastnila. Celý koncept i přístup všech pořadatelů a účastníků je dechberoucí, především když se zamyslíme nad dnešní uspěchanou a nejasnou dobou plnou otazníků. V tomto roce jsem se opět přesvědčila, jaké mám štěstí, že mohu pracovat s tak empatickými dětmi, které si jdou za svým cílem, ať to stojí, co to stojí. Je opravdu

těžké popsat, jak úžasný a hřejivý pocit člověk má, když obdaruje lidi kolem a vlastně i sebe samého. V tu ránu vznikne obrovská síť šťastných lidí. Všem bych přála vidět mou reakci, když jednoho rána zazvonil telefon a na druhém konci se ozval líbezný hlas, který mi oznámil, že jsme vyhrály 1. místo! Všem srdečně děkuji.

Irena Červenková,
učitelka, ZŠ Jižní, Praha 4

Podoby domova
kategorie 3.-9. třída ZŠ
2. místo
4. L (26 žáků)

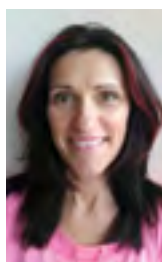
„Je velmi obohacující potkávat
zajímavé lidi, kterým můžeme
rozjasnit den.“

Soutěž Srdce s láskou darované je pro mě vždy o zajímavých tématech, společném vytváření, neobyčejných setkáních, srdečném obdarování a napjatém očekávání.

Je velmi obohacující potkávat zajímavé lidi, kterým můžeme rozjasnit den. S dětmi si užíváme reakcí, které se k nám vracejí po obdarování. Společně prožíváme a vnímáme emoce, úsmě-

vy, slzy dojetí, radost z vytváření, předávání a z toho, že děláme jiné šťastnými.

To, že si děti uvědomí, že na světě nejsou samy a že i ony mohou maličkostí rozžářit okolí, považuji za největší přínos.

Ilona Šedivá,
učitelka, ZŠ Jiráskova, Benešov

Plyšové srdce léčí
kategorie 3.–9. třída ZŠ
3. místo
9. A (16 žáků)

„Nedokázala jsem si představit, že veškerá práce na projektu bude tak krásná pouť plná souznění, citu, porozumění, empatie, emocí, spolupráce a hlavně lásky.“

V dnešní uspěchané době plné odtažitých vztahů bylo pro mě pohlazením na duši, když jsem svým „deváťandám“ v kostce pověděla o soutěži a ony okamžitě pozitivně zareagovaly. Jednohlasná shoda, nadšení a úžasná spolupráce, obří konstrukce, tašky plyšáků, skvělé nápady o možnostech a využití srdce.

Byla to nádherná cesta, na kterou jsme odhodlaně vyšlápaly. I předání našeho srdce v Thomayerově nemocnici jsme si užily – dámská jízda mikrobusem Benešov–Praha a zpět.

Nedokázala jsem si představit, že veškerá práce na projektu bude tak krásná pouť plná souznění, citu, porozumění, empatie, emocí, spolupráce a hlavně lásky. Myslím, že i tou je naše plyšové srdce naplněné. Bylo vyráběno a darováno s láskou malým marodům a zároveň nám všem darovalo nové a hluboké vztahy, které budou navždycky zahřívat mé kantorské srdce.

Děkuji organizátorům za to, že jsme toto vše mohly prožít díky jejich skvělému projektu.

Jarmila Švédová,
učitelka, ZŠ Nedašov

Srdce pro Valašsko
kategorie 3.–9. třída ZŠ
3. místo
5. a 6. ročník (20 dětí)

„Soutěž nás doslova uchvátila svou myšlenkou.“

Soutěže Srdce s láskou darované se účastní naše škola každoročně. Soutěž nás doslova uchvátila svou myšlenkou zastavit se na chvíli v této uspěchané době, uspořádat si hodnoty, přestat se soustředit pouze na své potřeby a více si všimnout radostí, ale i starostí lidí v našem okolí.

S rodinou, přáteli zažíváme denně spoustu veselých, ale i smutných příhod, které díl po dílu, vzpomínkou ke vzpomínce tvoří mozaiku naší životní pouti. Každý střípek mozaiky má pro nás v našich srdcích velmi vzácné místo, tak jako lidé, kteří nás

v jednotlivých životních momentech doprovázejí. Někdy stačí jediný paprsek slunce, aby zazářila duha, někdy stačí málo, abychom potěšili lidi okolo nás: Laskavé slovo, pozdrav, úsměv... Každý z nás se může stát tím paprskem světla, které posílá – pravdu, pochopení, znalosti, dobrotu, něhu, radost – do zastrčených tmavých koutů srdcí lidí, a v každém z nich něco změnit. Až to ostatní uvidí, možná začnou dělat to samé.

A tohle všechno v sobě tahle soutěž spojuje. Děkuje za ni a budeme se těšit na další ročník.

Karolína Skříčková,
učitelka, Církevní ZŠ Kroměříž

Srdce pro Aničku

hlasovací soutěž

1. místo, 3983 hlasů

3. třída (18 dětí)

„Moc děkuji všem organizátorům
za hlubokou a silně lidskou
myšlenku projektu.“

V adventním čase jsem se spolu se svými třetáčky nadchla pro výrobu srdce pro moji neteř Aničku. Moje hlavní myšlenka byla seznámit moje děti ve třídě s příběhem stejně staré holčičky, která v životě neměla tolik štěstí jako ony. Pokud by byla Anička zdravá, seděla by s dětmi ve stejné třídě.

Zajímavostí bylo, že naše srdce je složeno ze dvou samostatných polovin. Až při předávání srdce Aničce a jejím rodičům jsme ho spojili s vyslovenou myšlenkou od L. De Crescenza:

„Všichni jsme andělé pouze s jedním křídlem. A můžeme létat jen tehdy, objímáme-li jeden druhého.“ Každý žák ve třídě vyrobil svého andílka, do kterého napsal, co přeje Aničce. Následně ho každý na srdce nalepil. Při předávání jsme spolu s vysloveným přáním do srdce vkládali i rozsvícenou čajovou svíčku. Byl to nádherný a silný okamžik. Moc děkuji všem organizátorům za hlubokou a silně lidskou myšlenku projektu a také všem, kteří nás v hlasovací soutěži podpořili svým hlasem.

Ivona Krčilová,
učitelka, ZŠ Hálkova, Humpolec

Kamaráde, strejdo, pane...

hlasovací soutěž

2. místo, 3803 hlasů

7. A a 9. C (6 žákyň)

„Tato soutěž se dotkla i našich
srdcí a těšíme se na další ročníky.“

Srdce s láskou darované je projekt, který naší škole přirostl k srdci, vždyť jsme do něj zapojení čtvrtým rokem. Každý rok s předstihem přemýšlíme, komu dalšímu srdíčko věnujeme.

Toto jsem rozebírala každé léto na terase naší chaty i s Liborem Kocmanem. Nikdy by mě nenapadlo, že jedno z budoucích srdcí bude pro něho... Byl to výborný otec, syn, strejda, bratr, manžel a nenahraditelný kamarád. V červnu 2017 zemřel, bylo mu 48 let. A tak vznikl nápad na srdce nazvané Kamaráde, strejdo, pane. Oslovila jsem děti, které Libora shodou okolností znaly. Při výrobě autíčka, které si pak s láskou odnesla Liborova maminka, protekla spousta slz, ale moc nám tato práce

pomohla, byly jsme s děvčaty ještě chvíli s Liborem. A hlavně jsme se stmelily, mám je ráda a doufám, že i ony mě, moc jim za vše děkuji.

Na závěr bych ještě ráda poděkovala dětem a paní učitelce Kahounové, kteří se mnou dělali další dvě práce. Mé milované třídě 6. D za srdíčko Rozkvetlá louka věnované společnosti Medou pro handicapované v Humpolci a devátákům za srdce Filmem k srdci vyrobené pro Jiřího Lábusa, Martina Dejara a Oldřicha Navrátila z divadla Ypsilon.

Tato soutěž se dotkla i našich srdcí a těšíme se na další ročníky.

Dana Machotová,
vychovatelka, ZŠ a MŠ Habry

Srdce života
hlasovací soutěž
3. místo, 3697 hlasů
1. oddělení školní družiny (18 dětí)

„Projekt Srdce s láskou darované je pro nás motivací, abychom si vážili každé pomoci.“

Projekt Srdce s láskou darované je pro nás motivací, abychom si vážili každé pomoci. Naše velké Srdce života je plné lásky a darovali jsme ho do Domova pro seniory. Symbolizuje život

a připomíná nám všem, že je vždy pro koho žít. Chtěla bych poděkovat organizátorům za tuto soutěž a také všem, kteří nám poslali svůj hlas.

Ivana Tálská,
učitelka, Školy Březová – SOŠ, ZŠ a MŠ, Březová

Mimořádná cena Poselství lidem
nejen za technickou tvořivost
Cena Mírového běhu
8. ročník (10 žáků)

„Srdce s láskou darované je projekt, díky němuž si žáci uvědomí, co je v životě důležité.“

Srdce s láskou darované není jen soutěž o hodnotné ceny, ale je to především projekt, díky kterému si žáci uvědomí, co je v životě důležité. Ani tak nezáleží na tom, komu svá srdce darují, podstatné je, že je otevrou a uvědomí si, že jsou zodpovědní za vše, co k sobě připoutají.

Naši žáci touto cestou prošli. Snažili se najít příjemce svých srdcí a při tom zjistili, že by je chtěli darovat všemu a všem.

Uvědomili si, že oni sami jsou těmi, kdo srdce potřebují, aby mohli konat tak, jak se na člověka sluší a patří. Tento odkaz chtěli předat dál, proto vytvořili Poselství lidem, nad nímž by se měl zamyslet každý člověk.

Nina Marcussen,
ředitelka České školy Václava Havla v Dallasu, USA

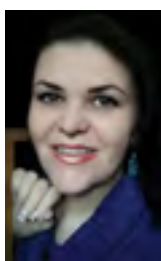
Srdce k srdci

zvláštní ocenění za šíření myšlenky projektu
Srdce s láskou darované v zahraničí

„Srdce s láskou darované mi
přišlo jako výborný nápad coby
antikomerční Valentýn.“

Česká škola Václava Havla je srdeční záležitost. Školu máme, protože ji chceme. Střechu nad hlavou jsme získali díky Soku Žižka Dallas a na programu se podílí dobrovolníci, hlavně maminky a tatínkové, kteří vedí svoje dětičky každý víkend do školy. Vaše soutěž nás oslovila během plánování programu na únor. Srdce s láskou darované mi přišlo jako výborný nápad coby antikomerční Valentýn. Během mého čtrnáctiletého působení v americké škole se mi nikdy nezamlouvaly valentýnské školní oslavy a hledala jsem způsob, jak se jim vyhnout. Skoro vždycky je při oslavě Valentýna někdo smutný, protože se na něj nedostane, a všechny děti jsou zahlceny nezdravými pamlsky. Váš nápad je geniální a přitom prostý. Podporuje spolupráci, kamarádství a soucit s bližními. Nutí nás dívat se na lidi kolem nás, a ne se zabírat sám sebou. Děkujeme!

sobení v americké škole se mi nikdy nezamlouvaly valentýnské školní oslavy a hledala jsem způsob, jak se jim vyhnout. Skoro vždycky je při oslavě Valentýna někdo smutný, protože se na něj nedostane, a všechny děti jsou zahlceny nezdravými pamlsky. Váš nápad je geniální a přitom prostý. Podporuje spolupráci, kamarádství a soucit s bližními. Nutí nás dívat se na lidi kolem nás, a ne se zabírat sám sebou. Děkujeme!

Soňa Alfieri,
zakladatelka České školy Milán, Itálie

Hrdé české srdce

Autorská kniha čtyř přírodních živlů

Láska na křídlech motýlích

zvláštní ocenění za šíření myšlenky projektu
Srdce s láskou darované v zahraničí

„Dar od srdce je paradox –
získáváte víc, než dáváte.“

Přemýšleli jste někdy, proč máme srdce na levé straně hrudi, a ne uprostřed?

Možná je to proto, že když obejmeme někoho dalšího, náš tlukot srdce naplní jeho prázdnou stranu hrudi a naopak. A z tohoto spojení dvou srdcí se rodí nový, silný sdílený rytmus a magická harmonie!

Česká škola Milán soutěž Srdce s láskou darované objevila poprvé, ale o účasti jsme hned měli jasno: podpora tradičních lidských hodnot, jako jsou přátelství, rodina, vzájemná úcta,

spolupráce či radost ze sdílení, to je naší škole i krajské komunitě zde na severu Itálie vlastní!

Příprava projektu žáky zcela pohltila a propojení darování srdce s vyjádřením hrdosti na české kořeny u nich vyplynulo na povrch okamžitě a zcela přirozeně.

Naši účast jsme nepocítovali jako soutěžení a vlna obrovské pozitivní energie, která byla po uveřejnění prací všech účastníků tolik patrná, nás zcela nadchla a velmi obohatila! Dar od srdce je totiž vlastně takový paradox – získáváte víc, než dáváte.

Vítězných týmů bylo nakonec 15! A obdržely víc cen, než jsme slíbili.

KATEGORIE ZÁKLADNÍ ŠKOLY (3. až 9. ročníky)

1. místo:

- účast celého týmu na slavnostním setkání vítězů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- originální balíčky výtvarných potřeb a antistresové omalovánky pro každého člena kolektivu (celková hodnota 15 000 Kč),
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- knižní poukázky v hodnotě 300 Kč,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Cena pro školu/zařízení:

- vybavení 1 třídy (místnosti) energeticky úsporným LED osvětlením značky Filák včetně pasportizace v hodnotě 30 000 Kč,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- třídní relaxační pobyt v lázních Luhačovice pro 2 osoby ve čtyřhvězdičkovém boutique hotelu Radun,
- Den pro sebe od firmy Magic Helena,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- dvě vstupenky na muzikál.

2. místo:

- účast celého týmu na slavnostním setkání vítězů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- originální balíčky výtvarných potřeb a antistresové omalovánky pro každého člena kolektivu (celková hodnota 10 000 Kč),
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- knižní poukázky v hodnotě 300 Kč,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,

- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- dvě vstupenky na muzikál.

2× 3. místo:

- účast celého týmu na slavnostním setkání vítězů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- originální balíčky výtvarných potřeb a antistresové omalovánky pro každého člena kolektivu (celková hodnota 5000 Kč),
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- knižní poukázky v hodnotě 300 Kč,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,

- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- dvě vstupenky na muzikál.

4.–10. místo:

(v obou kategoriích)

- balíček s překvapením (ze sortimentu firmy OPTYS) a originální odznaky soutěže od firmy Filák.

VEŘEJNÁ HLASOVACÍ SOUTĚŽ

Ve sněmovně byly oceněny týmy, které se dostaly na první tři místa. Všechny získaly:

- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu,
- antistresové omalovánky Centropen,
- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- originální dárek z vamberecké krajky,
- dvě vstupenky na muzikál.

V naší soutěži dostávají dárky opravdu všichni!!!
Můžete si je prohlédnout na straně 58 tohoto čísla!

KATEGORIE MATEŘSKÉ ŠKOLY + 1. A 2. ROČNÍKY ZŠ

ZVLÁŠTNÍ CENA PRO ŠKOLU ZA ŠKOLNÍ KOLO

1. místo:

- účast pedagoga/vedoucího kolektivu na slavnostním vyhlášení vítězů soutěže v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR,
- originální balíčky výtvarných potřeb a antistresové omalovánky pro každého člena kolektivu (celková hodnota 10 000 Kč),
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- dvě vstupenky na muzikál.

2. místo:

- účast pedagoga/vedoucího kolektivu na slavnostním vyhlášení vítězů soutěže v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR,
- originální balíčky výtvarných potřeb a antistresové omalovánky pro každého člena kolektivu (celková hodnota 6000 Kč),
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- dvě vstupenky na muzikál.

2× 3. místo:

- účast pedagoga/vedoucího kolektivu na slavnostním vyhlášení vítězů soutěže v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR,
- originální balíčky výtvarných potřeb a antistresové omalovánky pro každého člena kolektivu (celková hodnota 3000 Kč),
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- dvě vstupenky na muzikál.

- účast pedagoga/vedoucího kolektivu na slavnostním vyhlášení vítězů soutěže v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR,
- výtvarné potřeby a dárky Optys a Centropen v hodnotě 10 000 Kč,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- dvě hodiny muzikoterapie od hudebníka Jindry Fritsche,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- přívěsek srdíčka se šlupnou Swarovski.

ZVLÁŠTNÍ CENA ZA ORIGINÁLNÍ DESIGN A TECHNICKOU TVOŘIVOST A CENA MÍROVÉHO BĚHU

- účast celého kolektivu na slavnostním setkání vítězů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- dřevěné hlavolamy ježek v kleci,
- originální dřevěné bloky se jménem,
- antistresové omalovánky Centropen,
- beseda s průmyslovým designérem přímo ve škole,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,

- zábavná hra z dílny malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu,
- cestovní plastové lahve, trička a další dárky od Mírového běhu,
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- originální dárek z vamberecké krajky,
- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- Den pro sebe od firmy Magic Helena.

ZVLÁŠTNÍ CENA ZA ŠÍŘENÍ MYŠLENKY PROJEKTU V ZAHRANIČÍ

- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- CD a zpěvníky od skupiny Čechomor,
- předplatné časopisu AGE,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- originální odznaky s logem soutěže pro všechny členy kolektivu,

- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- inspirační karty z dílny malířky Lucie Ernestové,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- originální dřevěná bonboniera s vyřezaným srdcem.

EPIŠTOLY

Srdce s láskou obětovaná

Paměť je zvláštní archivář. Umí být krutá a nelítostná, ale jindy zase – a snad častěji – léčí bolestivé rány našich duší jitrocelem, jako v té prostinké Nerudově baladě. Podivuhodný počítač paměti nepotřebuje náš příkaz, sám od sebe milosrdně maže nebo alespoň tlumí a do té nejzastrčenější složky ukládá prožitky, které drásají a bolí. Hluboko zasuté v ní přetrvávají. Jen čas od času se nakrátko vynoří, už zastřené, zklidněné, zbavené zraňujících ostrých hran. I tak popadnou za srdce a sevrou je, až se chce vykřiknout.

Jako když jsem se pouštěl do psaní těchto epištol. Rádio si na samém pokraji slyšitelnosti tichounce broukalo písničky prokládané povídáním, které jsem nevím. Až při sdělení, že je čas pro zprávy, jsem ze zvyku zesílil zvuk. „Dnes je tomu právě sedmdesát tři roky ode dne, kdy byla v Remeši podepsána bezpodmínečná kapitulace nacistického Německa,“ řekl hlas z éteru. A v tu ránu dostalo mé psaní jasný směr: úvodní věta zpráv ve mně nastartovala řetěz asociací.

Nejprve se mi vybavila otřesná fotografie kluka, který si tak asi čtyři roky před památným květnem 1945 se mnou často hrával. Na snímku však byl už o dost větší a dospělejší. Ležel naznak v trávě, oči dokořán otevřené do slunce, ale už nevidomé, v hrudi strašlivou ránu. A vedle puška, která mu vypadla z rukou.

To jsme pěkných pár týdnů po Pražském květnovém povstání šli s tátou do kina, celí natěšení na snad anglický, možná americký film San Demetrio. Nesl název konvojové lodi, která za války – kdy k velikému štěstí celé Evropy západní spojenci a Rusové bojovali bok po boku, vedeni jedinou a sdílenou pravdou – vezla americké zbraně pro východní frontu. Cestou jsme potkali sousedku z našeho někdejšího barrandovského bytu v ulici ke vstupní bráně filmových ateliérů. Táta se hned ptal po jejím manželovi.

V těch časech se lidé po dnech plných bojů nejprve ptávali po mužských. „Zaplat pámbu, ten je v pořádku,“ řekla paní, ale v tu chvíli se jí oči zalily slzami. „Jenže náš kluk...“ Sáhla do kabelky a ukázala nám tu fotografii. „Stalo se mu to v pondělí sedmého na Zlíchově.“

Stalo se mu to... Jak to má jinak říci máma, když hovoří o svém dítěti? Povězme to takhle: její jediný syn ve věku, do kterého by za jiných okolností stále ještě patřily spíše klukovské hry a zábavy, nabídl rodné zemi své srdce. A se zbraní v ruce zaplatil ten dar životem.

Ať si lámu hlavu, jak chci, už si nevzpomenu, jak se jmenoval. Jirka, Tonda, Vašek? Nevím. Každou chvíli u nás zazvonil, aby si se mnou hrál. Co ho, o sedm let staršího, k tomu vedlo? Učarovala mu moje kolekce sádrových vojáků. Československých, které (protektorát neprotektorát) prý bylo v některých hračkářských obchodech možné z ukrytých skladových zásob koupit ještě po celý devětatřicátý a po většinu čtyřicátého roku. A táta se staral, abych jich měl co nejvíc.

K oněm vojákům se váže má nejranější vzpomínka z válečných let. Je spojena s teplým slunečným dnem nejspíš tak z konce léta nebo časného podzimu v jedenačtyřicátém. (V tom

Válečné „vrtěti psem“ před mýma očima.

odhadu se sotva mýlím, protože už na samém prahu následujícího jara jsme se přestěhovali na Smíchov.) Jen jsme si tenkrát rozestavili sádky po balkoně, zadupala po ulici ocvočkováná holštýblata a pochodující setnina vojáků wehrmachtu do toho vyřvávala píseň o loučení s dívkou, jejíž milý zrovna maširuje „gegen England“.

V té době Němci vítězili ještě i v Rusku. Nadšený řev soldátů však byl, jak jsem usoudil později, asi motivován i jinou, bedlivě tajenou radostí: že oni u toho kdesi u Kyjeva nebo u Smolenska nemusí být osobně. Čísla německých ztrát tam rostla se čtvercem času...

Tehdy můj Jirka, Tonda nebo možná Vašek popadl figurku, která se mu líbila nejvíc: francouzského legionáře v modré uniformě s baretem, běžícího na zteč s napraženou zbraní. Namířil ji na vojáky na ulici, a jako kdybych i dnes slyšel jeho vítězoslavné „ratata“.

Pochod do filmařského městečka a zpátky do kasáren se odehrával někdy i dvakrát třikrát týdně. Až po letech, to už na studiích, jsem se v semináři o filmovém zpravodajství dozvěděl, že tehdy se na pláni za ateliéry nahrávaly detailní scény z „bojišť“, které pak byly pro větší efekt vmontovány do autentických záběrů. Věru poučné a stále aktuální seznámení s propastným rozdílem mezi propagandou a realitou. Válečné „vrtěti psem“ před mýma očima.

Uprostřed jedné květnové noci ve dvaadvacátém roce, to už mi táhlo na šestý, mne probudil nezvyklý hluk. Pod naplno rozsvíceným lustrem na krok od postýlky mé sestry, které byly dva měsíce, stál německý voják, na rameni pušku s nasazeným bodákem. A pokojem se rozhlížel ještě důstojník s pistolí. Když nenašli nikoho podezřelého, odešli. Do rána v celém domě nikdo oka nezamhouřil. Dobrat se přesného data té epizody není nic těžkého: odehrála se z 27. na 28. května, v noci po dni, ve kterém bomba českého parašutisty odsoudila k smrti nacistického protektora Reinharda Heydricha, jednoho z neobludnějších masových vrahů historie.

Zhruba o tři týdny později jsme brzy ráno uslyšeli z otevřeného okna opakované staccato kulometu, prokládané jednotlivými výstřely. „To je někde hned za řekou,“ řekl táta přiškrceným hlasem. Vskutku bylo: na pražském Novém Městě, v chrámu v Resslově ulici, svádělo svůj poslední boj sedm parašutistů z Anglie. Když je vysílali do okupované vlasti, netajili jim, že jejich mise

nese vysoké riziko nepřežití. A potom se znovu zeptali, zda jsou odhodláni jít do akce. „Úkol přijímáme,“ řekli.

Opravdový voják se nikdy nesmíří s vydáním své vlasti nepříteli bez boje. Neopustili ji. Jen se přes hory a doly, přes několikery hranice prodírali tam, odkud mohli vést boj za její osvobození.

Mnozí padli v letecké bitvě o Anglii. Jiní u Sokolova, Bílé Cerkve, v Kyjevě či na Dukle. Další u Tobruku, ve Slovenském národním povstání, u Ostravy... A kolik dalších, kteří s nimi neodešli jen proto, že by tu museli zanechat ženy a děti, zaplatilo odbojovou činností smrtí na nacistických popravistiích nebo v koncentračních táborech? Kolik takových padlo před třiasedmdesáti lety v Květnovém povstání?

Ti všichni darovali svá srdce z nezměrné lásky. Měli bychom se k jejich oběti znovu a znovu vracet. Ne ve frázích výročních projevů, ale v konkrétních příbězích se vším lidským, co se v nich odráželo. Jací opravdu byli, taková si zaslouží dál žít v našich srdcích. I v srdcích dětí, pro které už je to jen dávná historie.

Dětí, které naštěstí nepoznaly dobro ani zlo v jejich krystalické podobě, a tím složitější je pro ně hledání a objevování pravdy o životě. Jako se jí na následujících stránkách poctivě a dojemně dobírají žáci z Březové v příběhu o člověku, který ztratil, ale nakonec znovu našel sám sebe, své srdce. Některým z nás dříve (někdy po čertech dříve!) narozených může jejich textík třeba připadat i naivní. Ale vyvěrá ze srdcí. A je čistý jako voda v horském pramínku.

Text: Miloslav Jenšík

Ilustrace: Kateřina Jelínková

Jací opravdu
byli, taková si
zaslouží dál
žít v našich
srdcích.

MIMOŘÁDNÁ CENA POSELSTVÍ LIDEM
nejen za technickou tvořivost
CENA MÍROVÉHO BĚHU

Poselství lidem

Školy Březová – SOŠ, ZŠ a MŠ, Březová
8. ročník (10 žáků) pod vedením paní učitelky Ivany Tálské

Osamělá postava se trmácela krajinou. Ale ne líbeznou krajinou plnou života, nýbrž krajinou, kde byste život hledali marně. Z nádherných lesů, které byly dříve ozdobou tohoto kraje, se stala pohřebiště pokrytá kobercem suchých, mrtvých větví a smutných zbytků kdysi silných a zdravých kmenů. Jen ty ještě matně připomínaly, že tohle místo kdysi nebylo takové, jaké je teď. Skučící vítr občas rozvlnil hladinu malých jezírek, ale té tekutině v nich by se jen stěželo říkat voda.

Postavu to však nechávalo chladnou. Při bližším zkoumání by se dala nazvat člověkem nebo tím, co z něj zbylo. Otrhané cary jakési látky na ní visely, nohy měla hubené jako párátka, záda ohnutá. A pokud byste se té postavě podívali do očí, jiskru a chuť k životu byste v nich nenašli. Tomu člověku chybělo srdce. Ne, že by mu jej vyrvali násilím, to ne. On sám si ho vyrval dobrovolně. A čím je člověk bez srdce? Ničím. Pouhou schránkou ploužící se životem, která čeká, až se její čas

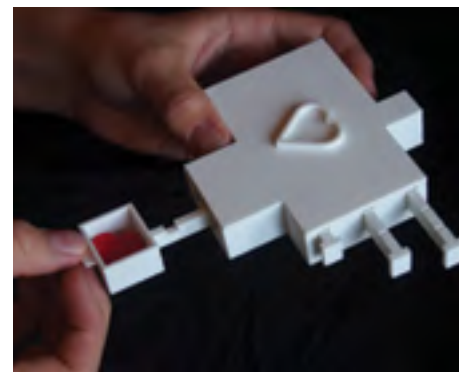
nachýlí a ona konečně odejde z tohoto světa. A člověk to věděl. Uvědomil si to. Ale příliš pozdě.

Uvědomil si, že zničil sám sebe. A nejen to. Zničil všechno. Chtěl změnit každou maličkost k lepšímu, ale nehlédl na následky. Zabíjel pro potěšení, ztratil úctu ke zvířatům, která mu sloužila tisíce let. Plýtlval jídlem a vodou. Svou touhou po moci, svými činy od sebe odehnal své přátele, své blízké a všechny lidi, na kterých mu kdy záleželo. Touha po bohatství ho zaslepila, vedl války, pošpinil a odstranil všechny, kteří mu stáli v cestě k moci, a jeho ani nenapadlo, že to jednoho dne může takhle skončit. Byl totiž zaslepen penězi, mocí, slávou a také domněnkou, kterou mu vsugerovali ostatní i on sám sobě, že je všechno v pořádku a nic se nemůže stát.

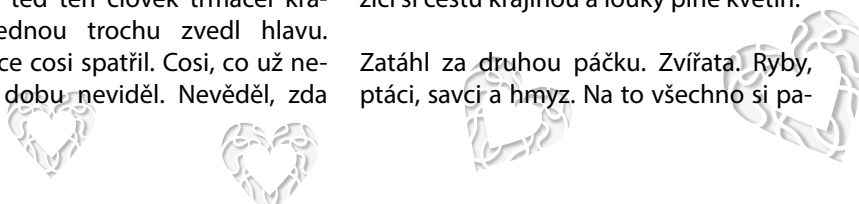
A proto se teď ten člověk trmácel krajinou. Najednou trochu zvedl hlavu. Kdesi v dálce cosi spatřil. Cosi, co už ne skutečnou dobu neviděl. Nevěděl, zda

ho nešálí zrak. A tak se rozběhl. Jako by měl pocit, že to, co se mu zjevilo, může za malou chvíli zmizet. A když celý zadýchaný a roztřesený doběhl ke svému cíli, oči se mu zalily slzami. Na tváři se mu objevil úsměv. Ten člověk se díval na malou zelenou rostlinku rašící ze země. A pak si vzpomněl na jednu větu, kterou slyšával v dětství: *Naděje umírá poslední.* Koutkem oka cosi zachytil. Podíval se na to zpríma a viděl, že je to jakýsi růžek čouhající ze země. Něco ho k té věci ne skutečně přitahovalo. Vyhublými prsty opatrně odhrabal hlínu kolem a s lehkým zasténáním to cosi vytáhl. Ukázalo se, že je to malá krabička s nějakými páčkami.

Člověk zkusil zatáhnout za první páčku. Na mysli mu vytanuly všechny ty spálené lesy, znečištěné potoky a vyschlé řeky. Najednou měl chuť to změnit. Chtěl znova vidět zelené lesy, průzračné potoky rašící si cestu krajinou a louky plné květin.

Zatáhl za druhou páčku. Zvířata. Ryby, ptáci, savci a hmyz. Na to všechno si pa-

matoval a chtěl to vidět znovu. Chtěl vidět nádherné šelmy plížící se ke kořisti, stáda býložravců vířící prach v savanách, slyšet bzukot včel na rozkvetlé louce a vidět ptáky táhnoucí na jih.

Zatáhl za třetí páčku. Lidé. Všichni lidé, kterým kdy lhal, využíval je, ničil je. To všechno kvůli honbě za mocí. Ale i lidé, které miloval, vážil si jich a záleželo mu na nich. Na všechny teď znovu vzpomínal.

Podvědomě popotáhl každou páčku na správné místo. V krabičce to lehce cvaklo a on vytáhl malou přihrádku. Bylo v ní něco, co ho na chvíli přimrazilo na místě. Věc, dá-li se tomu tak říkat, kterou ztratil a našel až teď. Člověk vzal své srdce do rukou a vložil si ho zpět do hrudi. Když se zvedl zpět na nohy, nebyl to ten samý člověk. Byl to člověk, který k obzoru upíral pohled plný naděje, kterému z očí zářilo odhodlání, který je ochotný udělat vše pro to, aby znovu své srdce neztratil.

Osmáci ze ZŠ Březová

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Pomáháme srdcem

ZŠ s RVMPP Buzulucká, Teplice

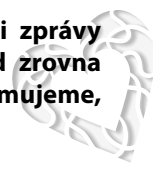
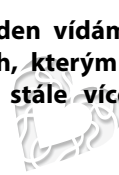
8. D (3 děvčata) pod vedením paní učitelky Lenky Soukupové

Káťa s Ondrou jsou osmiletá dvojčata. Káťa se narodila o chvíličku dříve než její bráška Ondra. Pojistila si tak svou dominantní pozici ve vztahu dvojčat již při porodu. Jsou to od malička velmi aktivní človíčky, vše si musí vyzkoušet. Od tří let žijí jenom s matkou, která se rozhodla ukončit vztah s alkoholičkem. Na péči a starostlivost o ně zůstala sama, bez pomoci širší rodiny. Babička a dědeček ze strany matky v době narození dětí již nežili. V době, kdy matka pracovala v dětském domově, si hlídání malých divochů platila, i v případě jejich nemoci, aby si práci udržela. Než nastoupila dvojčata do první třídy, změnila zaměstnání a snaží se udržet si práci s dobrou pracovní dobou dalším vzděláváním

na PF UJEP. Otec a jeho rodina přestávají mít o děti s postupujícím časem zájem, už jim nepopřejí ani k narozeninám, které oslavují každoročně 18. ledna. Káťa s Ondrou oslavili letos své osmé narozeniny se svými spolužáky a matkou. Otce se nedočkali. Takový život není úplný, ve vztazích v neúplné rodině často chybí harmonie a tak potřebná pozornost, kterou takto malé děti potřebují. Veškerá zodpovědnost za chod rodiny leží na bedrech matky, která bývá mnohdy pracovně zaneprázdněná a často unavená nebo tráví svůj volný čas studiem. Vše dělá s vědomím, že je to pro děti.

Každý den vidáme v televizi zprávy o lidech, kterým jejich osud zrovna nepřál, stále více si uvědomujeme,

jaké máme v životě štěstí a měly bychom si ho vážit. Jsme si vědomy, že takové štěstí každý nemá, a tak, když se nám naskytla tato jedinečná příležitost vykouzlit někomu úsměv na tváři, neváhaly jsme a okamžitě se pustily do práce. Hned od první chvíle jsme věděly, jak má náš projekt vypadat a komu má být určen. Největší podporu totiž podle nás potřebují děti. Nejprve jsme si návrh nakreslily a při pohledu na něj se nám zdálo téměř nemožné ho vyrobit. Byly jsme ale do projektu zapáleny natolik, že nás nic nemohlo odradit. Vidět, jak se náš návrh kousek po kousku stává skutečným, bylo naprosto nezapomenutelným zážitkem.

Pracovaly jsme pouze ve třech za podpory naší paní učitelky, a tak pro nás bylo největším hnacím motorem právě pomýšlení na rozzářené dětské tváře a radost z dobrého skutku.

Vybraly jsme si již zmíněná dvojčata Ondru a Kátu. Usoudily jsme, že největší radost udělá každému dítěti měkoučká hračka. Zároveň jsme ale chtěly, aby náš dárek měl více funkcí. A tak jsme naši hračku v podobě srdce udělaly otevírací, dovnitř přidaly například počítadlo nebo tkaničku a pár korálků. Každá polovina srdíčka přitom znázorňuje jedno z dětí a malé srdíčko na straně, díky němuž polštářek drží pohromadě, je jako jejich maminka. Teď už jsme si byly naším návrhem stoprocentně jisté. Nakoupily jsme materiál a do výroby jsme se ponořily natolik, že při přišívání posledních knoflíků nám bylo líto, že naše práce už pomalu končí. Nebyly bychom to ale my, kdybychom náš dárek předaly jen tak. A proto jsme ještě vyrobily „návod k použití“ s přesným popisem všech částí srdíčka, křížovkami a prostorem pro vlastní tvoření na poslední straně. Samozřejmě jsme vyzdobily i krabici, ve které jsme dárek předaly.

*Eliška Lusková, Kateřina Wolfová,
Linda Sagerová z 8. D s paní učitelkou
MgA. Bc. Lenkou Soukupovou*

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Podoby domova

ZŠ Jižní, Praha 4

4. L (26 dětí) pod vedením paní učitelky Ireny Červenkové

NÁŠ DOMOV

Dohodli jsme se, že budeme mít téma Domov. Jako první jsme napsali slova, která nás napadnou, když se řekne domov. (Nikola)

Co nás napadne, když se řekne domov:

úsměv, společné zážitky, život, krása, volnost, pohodlí, teplo, střecha nad hlavou, vyprávění, gaučink, vrnění domáček mazlíčků, vtipy, krásný pocit, plyšák, mňamky, parta, odpočinek, občas pruzení, víkendy, deskové hry... (Žáci 4. L)

Domov je naše nejbližší místo. Kde je nám dobře, cítíme se v bezpečí. (Damián)

Dostali jsme úkol. Hledat místa, která mají ve svém názvu domov. (Matěj)

Co jsme našli:

domov pro seniory, dětský domov, psí domov, domov pro mentálně postižené, Domov Sue Ryder, domov pro koně, domov mládeže, kočičí domov, domov pro matky s dětmi v tísní, domov sociálních služeb... (žáci 4. L)

Výroba domovních znamení byla těžká práce.

Nejdříve jsme museli vystřihnout kartonová srdce. Potom jsme je nabarvili a vybrali ozdobný papír. Vše jsme nalepili, doplnili příjmení naší rodiny a dozdobili kytičkami. (Klárka)

Předání domovního znamení:

Nejdřív jsem namasíroval celou rodinu. Pak jsem je dlouho napínal a po čtvrt hodině jsem jim předal domovní znamení. (Aleš)

Přišla jsem domů a posadila mamku na židli. Mamka se bála, co na ni chystám, ale bála se zbytečně ☺. Udělala jsem jí masáž. Nakonec se strašně uvolnila. Moc se jí to líbilo. A nakonec to nejlepší – předání domovního znamení. (Adéla)

DOMOV PRO KONĚ

Paní vychovatelka z jiné třídy jezdí do domova pro koně. Vyprávěla nám o koních, kteří tam žijí. Je tam i Tiumen (vítěz Velké pardubické). (Fanda)

Přišla k nám paní vychovatelka, která jezdí pomáhat do domova pro koně. My jsme přinesli šípky, dali je do vyrobeného papírového srdce. Koňům to moc chutnalo. (Jáchym)

Papírovou tašku jsme vytvarovali do srdce pomocí drátku. Vyrobené srdce jsme naplnili šípky. Paní učitelka nám ukázala fotky, jak si koně pochutnávají. (Vojta)

DOMOV PRO SENIORY

Seniorům jsme se rozhodli darovat lampičky. Vyrobili jsme je tak, že jsme si na zavařovací skleničku dali sádru. Z ubrousku jsme vystřihli srdce a herku- lesem jsme je nalepili. Já mám moc ráda důchodce. Přeji jim moc zdraví a štěstí. (Bára)

Pro seniory jsme vyrobili lampičky z kulatých skleniček. Z ubrousků jsme sundali bílé vrstvy a tu barevnou jsme nalepili na sádku. Kolem hrdla skleničky se zavázal na mašličku sisal a dovnitř se dala svíčka. (Vojta)

Bylo to super, protože jsme pomohli druhým. Když jsme jim to předali, měla jsem pocit dobrého skutku. Byl to krásný prožitek. Klidně bych si to zopakovala třeba desetkrát. (Eliška)

V Domově Sue Ryder jsme dostali za lučerničky kalendář, na kterém je napsáno: Na cestě za důstojným stářím. Jsou tam fotografie seniorů z domova a mnoho krásných vzkazů, které jsme si přečetli. (Angelika)

Je hezké, že Sue Ryder pomáhá starším lidem. Byli moc rádi, že jsme jim něco vyrobili. Budou si je ve své jídelně a restauraci zapalovat, když bude tma. (Linda)

SLOVA DÍKŮ

*Milí Lachtani,**

chci Vám moc poděkovat za srdíčkovou krabici z lásky darovanou dětem v azylovém domě v Šumperku. Knížky, které jste věnovali dětem bez stálého domova, udělaly obrovskou radost. Moc jsem si představovala, jak byste se usmívali a byli pyšní na to, co jste pro druhé udělali, kdybyste mohli být při rozbalování toho velkého srdíčkového balíku. Dětem, které ještě neumějí samy číst, přečetla Vaše přáníčka i jména Pavla, která jim v azylovém domě pomáhá. Taky jsme jim ukázali v počítači fotografie Vás všech s knížkami v ruce i při psaní vzkazů a balení balíku. Bylo to nejen pro ně, ale i pro dospělé, kteří u toho byli, velikánské překvapení. Myslím, že žádné z dětí ani dospělých na ten zážitek nikdy nezapomene.

Posíláme Vám alespoň fotografie z té události a taky básničku, kterou pro Vás děti složily, a spoustu pozdravů od ostatních dětí, které na fotkách nejsou. Ty starší byly totiž v době rozbalování ještě ve škole. Jsou to kluci a holky jako Vy, jen nemají to štěstí, že by se mohli ze školy vrátit do bytu nebo domečku, ve kterém by mohli se svými rodiči bydlet nastálo a ve kterém by třeba měli svoji vlastní knihovničku s knížkami.

Mějte se všichni moc krásně. Přeji Vám v tom letošním roce spoustu hezkých zážitků, úsměv na tváři a pořád tak otevřená srdce, jako je máte teď.

Ze Šumperka Vás moc pozdravuje a ještě jednou za všechny děkuje

Hanka

V Šumperku, 11. ledna 2018

DOMOV PRO OSAMĚLÉ RODIČE S DĚTMI

Paní učitelka přišla s návrhem, že můžeme do knihovničky dětem v tomto domově věnovat knihy. Krabice s knížkami jsme zabalili do vyrobeného balicího papíru se vzkazy. O dva dny později nám paní učitelka ukázala fotky, když se ten balík rozbaloval. Měla jsem radost, protože i na fotkách bylo vidět, že jsou šťastní. (Tereza)

Já jsem moc rád, že jsme jim pomohli. Dost mě překvapilo, že jsme přinesli víc knížek, než je nás ve třídě. Knížky jsme zabalili do srdíčkového obalu, kde jsme se podepsali a napsali jim vzkazy. Líbily se mi fotky, které nám poslali. Viděl jsem, že je to hodně zajímavé. (Kryštof)

Do školy jsme přinesli dětské knihy. Potom jsme začali vyrábět balicí papír. Z jedné strany papíru byly vzkazy a přání, z druhé strany srdce a razítka. Knihy jsme dali do krabice a vyrobeným papírem zabalili. (Lukáš)

soutěžní video:

Plyšové srdce léčí

ZŠ Jiráskova, Benešov

9. A (16 žákyň) pod vedením paní učitelky Ilony Šedivé

Stejně jako téměř každá třída u nás na škole jsme se i my, dívky z 9. A, při pracovních činnostech pod vedením paní učitelky Ilony Šedivé zapojily do projektu Srdce s láskou darované.

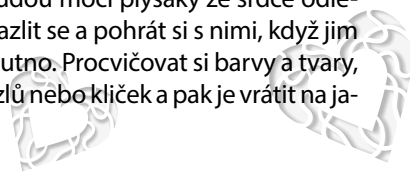
Jednohlasně jsme se shodly na tom, že naše srdce darujeme dětem na dětském traumatologickém oddělení Thomayerovy nemocnice v Krči. Těšíme se na to, že poslouží dětem k radosti a proti stýskání, k učení formou hry a krácení dlouhých chvil při uzdravování.

Nejdříve jsme nevěděly, z jakého materiálu a jak velké naše srdce bude, ale toužily jsme po srdci velikánském.

Se splněním našeho přání nám pomohl dědeček jedné naší spolužačky a kamarádky pan František Procházka, kterému patří obrovské poděkování za ochotu a úžasné vypracování.

Sehnaly jsme velké množství malých i velkých plyšových hraček, které jsme postupně roztřídily a vybraly vhodné podle velikostí. Suchý zip, tavná pistole, nůžky, stužky a provázky a hlavně naše šikovné ruce nám pomohly tento nápad zrealizovat. Podařilo se nám vytvořit dílo dominantní a monumentální, solitérní a navíc multifunkční.

Děti si budou moci plyšáky ze srdce odlepit, pomazlit se a pohrát si s nimi, když jim bude smutno. Procvičovat si barvy a tvary, vázání uzlů nebo kliček a pak je vrátit na ja-

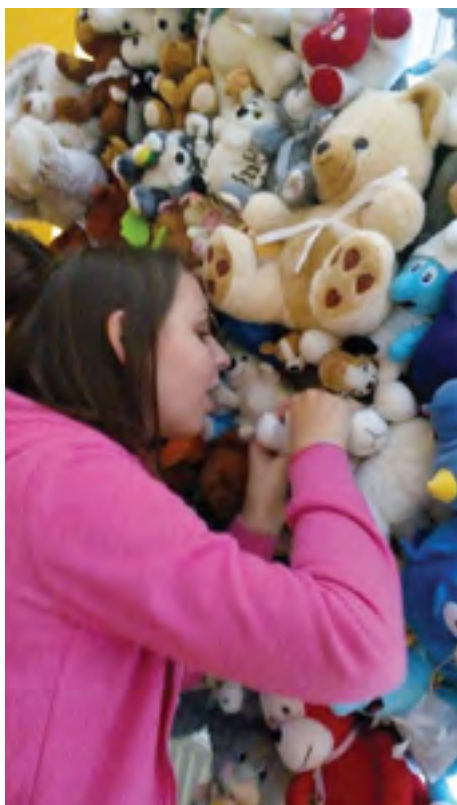

kékoliv místo zpět. Dále pak pod vedením dospělého (ten může srdce nastavit do požadované výšky) mohou procvičovat prostorovou a pravolevou orientaci, zrakové postřehování, jemnou motoriku, haptické vjemy, krátkodobou paměť, dramatizovat pohádky či příběhy, rozvíjet slovní zásobu, výslovnost, pozornost a mnoho dalších vědomostí, znalostí i praktických dovedností s ohledem na věk. Starší kamarádi mohou vymýšlet mladším mnoho soutěží a úkolů. Srdce poskytne všem „marodům“ a jejich fantazii veliké možnosti.

Doufáme, že si malí i starší „marodi“ budou srdce užívat a přinese jim radost i zábavu.

*S láskou vytvořily žákyně 9. A
ze ZŠ Jiráskova v Benešově*

soutěžní video:

soutěžní text a foto

Srdce pro Valašsko

ZŠ Nedašov

5. a 6. ročník (20 žáků) pod vedením paní učitelek Jarmily Švédové a Anety Zelískové

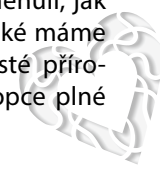
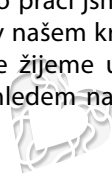

Soutěže Srdce s láskou darované se účastní naše škola každoročně. V minulých ročnících jsme byli zvyklí pracovat podle zařazení do jednotlivých tříd, tento rok jsme však k výrobě srdce přistoupili trochu jinak. Utvořili jsme tým nadšenců se zájmem o valašskou historii a tradice napříč pátým a šestým ročníkem a s chutí jsme se pustili do práce.

Přípravná část spočívala ve stanovení základních valašských atributů, které by náš krásný rodný kraj vystihly. Shodli jsme se na tom, že máme na Valašsku nejen nádhernou přírodu, ale i zajímavou architekturu, díky vyprávění našich prarodičů jsme zaznamenali hlavní tradice, pátrali jsme i v pověstech a valašských písních. Neopomenuli jsme ani pochoutky vyráběné na Valašsku a kus

pozornosti jsme věnovali i našim typickým výrobkům. Poté jsme si srdce rozčlenili na dílky a skládali pomocí výtvarných koláží puzzle, které vytvořilo úžasný celek naší bohaté kultury.

Díky této práci jsme si připomenuli, jak je nám v našem kraji dobře, jaké máme štěstí, že žijeme uprostřed čisté přírody s výhledem na valašské kopce plné

oveček, pochutnáváme si na výtečných frgálech a zažíváme hřejivý pocit sounáležitosti při dodržování tradic, na které tady nedáme dopustit. A i když nejsou všechny dny veselé, nezapomínáme si prozpěvovat valašské písničky a vážit si toho, jaké poklady tady máme.

Srdce bylo darované paní Fajtové, která v prosinci roku 2017 oslavila sté jubileum.

Díky ní a dalším příslušníkům starší generace máme možnost poznávat naši kulturu ještě hlouběji, prožívat ve vyprávění zvyky, které se už z dnešní doby vytrácejí, a uchovávat valašskou mluvu, která je pro nás také charakteristická. Víme, že každý člověk na světě má to

„své doma“ rád nejvíce, a to je vlastně dobře. My děkujeme za to, že je naším domovem právě Valašsko, a jsme na něj právem hrdí.

Na závěr přidáváme jeden valašský vtip. Přejde reportérka na Valašsko a ptá se lidí, jak sa majú. Potká strýca a optá sa ho: „Znáte Lenina, strýcu, a víte, kdo to byl?“ „Neznám, córko.“ „A co tak Brežněv, říká vám to něco?“ „Nic mně to nepraví, córko.“ „A Husáka, strýcu, znáte?“ „Nikdy sem to nečul.“ „A co Zeman, Klaus, Nečas, Kalousek...?“ „Opravdu neznám.“ „A kde žijete?“ „Já su z Velkých Karlovic.“ A reportérka si vzdychne: „Panečku, tam musí být krásně...“

Kolektiv žáků 5. a 6. ročníku ZŠ Nedašov

soutěžní video:

soutěžní text a foto

Kniha pro tatínka

PJZŠ Horáčkova, Praha 4

1. B (25 dětí) pod vedením paní učitelky Evy Krutílkové

PŘÍBĚH KNIHY PRO TATÍNKA

První impuls

„Proč se všechno dělá pro maminky a pro tatínky nic?“ zaznělo od tatínků po jedné třídní akademii.

Druhý impuls

Prvního září vítám plnou třídu nových prvňáčků a přemýšlím, co spolu v tomto školním roce zajímavého prožijeme.

Třetí impuls

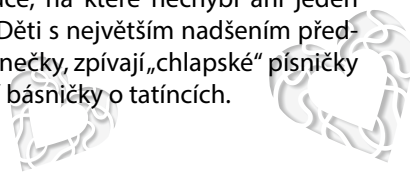
Předčítám prvňáčkům z knihy pana Zdeňka Svěráka Tatínku, ta se ti povedla. Děti příběh tatínka, který se namáhá vymyslet pohádku pro své děti a nakonec se mu to podaří, prožívají a spontánně reagují, že jejich tatínek by to určitě také dokázal.

A nápad je na světě!

Děti dostanou za úkol vymyslet spolu se svými tatínky pohádku. Mají tak možnost prožít spolu pár krásných chvil při tvůrčí práci.

Další úkoly jsou již pro tatínky tajné. S velkou radostí děti své pohádky ilustrují a spolu s věnováním vážou do knihy, která se stane dárkem ke Dni otců.

Vlastnoručně vyrobené knížky předávají na besídce, na které nechybí ani jeden tatínek. Děti s největším nadšením předvádějí tanečky, zpívají „chlapské“ písničky a recitují básničky o tatíncích.

Kniha pro tatínka ze srdce vznikla ze spontánního nápadu dětí. To, co ze začátku vypadalo jako milý nápad a úkol nanejvýš na několik školních týdnů, nakonec přerostlo v práci, která nás provázela celým školním rokem. Tatínkové měli o cílech svých dětí jen mlhavou představu. Tajemství, že nejde pouze o domácí úkol, ale o sepsání celé knihy, se podařilo udržet až do konce. Přesto se do úkolu zapojili s radostí a kreativitou, která mě upřímně překvapila. Vznikla řada pohádek, které by svojí originalitou a upřímností dokázaly se ctí obstat i mezi pří-

běhy ostřílených spisovatelů. Společně s ilustracemi dětí plnými ryzí fantazie tak nakonec vznikla neopakovatelná kniha. Pro mě a rodiny žáků představuje řadu vzpomínek a radosti. A pro nezúčastněného člověka, jemuž se dostane do ruky, bude snad dokladem láskyplného vztahu tatínků a dětí v jedné třídě prvňáčků v Praze na Pankráci.

Eva Krutílková

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Srdce s láskou darované pro maminky s dětmi v azylovém domě v Ostravě

Korálek, spolek při ZŠ a MŠ Kyjovice

30 dětí pod vedením Miroslavy Milotové, Miroslavy Rychtářové a Andrey Mičkové

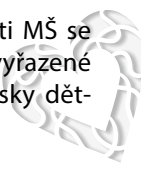
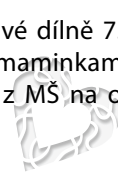

Jmenujeme se Korálek a jsme spolek, který sdružuje pedagogy, rodiče dětí a žáky ZŠ a MŠ v Kyjovicích. Inspirací pro zapojení se do soutěže Srdce s láskou darované bylo loňské perníkové srdce pro seniory místního Domova na zámku, které darovaly děti naší mateřské školky.

Rodiče z Korálku jsou velmi aktivní. Připravují pro své děti kulturní aktivity, úzce spolupracují s pedagogy MŠ i ZŠ, snaží se pomáhat budovat zahradu u školky, a proto jsou velkým přínosem pro školní zázemí. Po zralé úvaze, komu bychom mohli Srdce s láskou darovat, padla volba na maminky s dětmi z azylového domu v nedaleké Ostravě. Má to své opodstatnění. Maminky z Kyjovic, které mají své domovy, děti, partnery a mají se kam vracet, chtějí pomoci těm maminkám, které toto štěstí nemají.

Židličky se srdcem

Na tvořivé dílně 7. 11. 2017 děti MŠ se svými maminkami přetvořily vyřezané židličky z MŠ na originální kousky dět-

ského nábytku. Opatřily židličky novým nátěrem a opěradlo ve tvaru srdíčka společně vyráběli z kaširovací hmoty. Snad tyto židličky přijdou dětem z azylového domu vhod, snad je potěší, udělají radost, vždyť jde o originálně pojaté designové kousky.

V další dílně 14. 11. 2017 vznikly v rámci školní družiny originálně vyzdobené dárkové krabice na překvapení. Na jejich tvorbě se podíleli žáci 1. a 2. ročníku.

Sbírka pro azylový dům

Následující den 15. 11. 2017 se uskutečnila sbírka ve prospěch azylového domu. Kyjovické maminky nosily oblečení po svých dětech, hračky, dobrůtky, čisticí a hygienické prostředky. Vše bylo řádně zabaleno a připraveno k odvozu do Ostravy.

V úterý 21. 11. 2017 jsme se pustili do balení překvapení do nazdobených krabiček. Děti plnily krabičky plyšáky, knížkami, bonbony a jinými dárky, které darovaly maminky našich dětí. Každou krabičku jsme pečlivě převázali nádhernou stuhou.

Ochotná maminka Běla ušila pro děti z azylového domu ještě navíc maňásky, které jim přinesou určitě radost. Děti samy pomohly maňásky vyzdobit.

V týdnu od 20. 11. 2017 jsme se chystali na předávání Srdíček pro azylový dům. Oslovili jsme ochotné rodiče, kteří vlastní větší auta, aby vše, co jsme vyrobili a nashromáždili, odvezli na místo určení – do azylového domu.

Dne 27. 11. 2017 jsme naložili srdíčkové židličky, srdíčkové krabičky a s nadšením, obavami, ale i očekáváním jsme vyrazili do Ostravy do Azylového domu pro maminky s dětmi.

Byli jsme velmi mile přijati. Obdarované děti si vyzkoušely sezení na srdíčkových židličkách. Úspěch měli maňásci, které si děti hned rozebraly. S nedočkavostí rozbalovaly srdíčkové krabičky s překvapením. Místnost, ve které proběhlo předá-

vání, se zaplnila darovaným oblečením, hygienickými potřebami, hračkami i potraviny, které umožní zlepšit tíživou životní situaci maminek s dětmi dočasně umístěných v tomto azylovém domě.

*Děti z Mateřské a Základní školy Kyjovice,
za Korálek, spolek při ZŠ a MŠ Kyjovice,
Miroslava Mílotová, za MŠ vedoucí učitelka
Miroslava Rychtářová a bývalá žačka školky
a školy v Kyjovicích Andrea Mičíková*

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Srdce za odvalu

Hudební soubor Stračovské hvězdičky 18 dětí pod vedením Petry Luštické

**S písničkou dnes jdeme
k vám, srdce s láskou
nesem vám...**

Právě čtete slova písně, která zazněla při předávání srdíček záchranářům v Hradci Králové. Ale teď pěkně od začátku.

Vážení a milí, kdo čtete tyto řádky, dovolte mi představit vám hudební soubor Stračovské hvězdičky, který vznikl v roce 2010. Nenajdete zde profesionály, ale z hudebního projevu členů souboru ucítíte radost ze zpěvu a tance. Přestože základnou kroužku je Mateřská škola ve Stračově, lze na první pohled odhadnout, že zakládající členové již dávno odrostli, ale mnozí z nich se vrací i ve svých školních střevíčkách. K dnešnímu dni čítá soubor 18 dětských členů.

Motto našeho souboru „Nejlépe pozná člověk člověka při společné práci a zábavě“ jde ruku v ruce s lidovou písní, která je základním stavebním kamenem našeho repertoáru. Přece právě lidová píseň opěvuje každodenní činnosti a prožívání člověka.

Projekt Srdce s láskou darované nás velmi zaujal a nakonec nás úplně pohltil.

Diskuze v říjnu

Jedna z našich hodin zpěvu začala trochu nezvykle rozhovorem o pochvale,

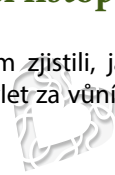

poděkování či odměně, která patří neodmyslitelně k našemu životu již od narození. Když jsem se zmínila před dětmi, že by měly možnost někomu poděkovat a ještě čímkoli ve tvaru srdce, rozpoutala jsem vážnou debatu. Děti by srdce na prvním místě daly všem maminkám, pak také tatínkům, ale i babičkám, dědečkům, následně paní učitelce a tak dále... Ale co když je zrovna nějaká nepohoda, zdravotní komplikace či nehoda, která naruší náš běžný život? Vždycky někdo přispěchá na pomoc, a pokud si nevíme rady, zavoláme ty nejpovolanější. Záchranáře!

Náš úkol byl jasný. Odměníme právě záchranáře. Děti měly hned jasno o odměně, která má být přece „sladká“. A jak vyjádřit poděkování? Prostě jednoduše napíšeme „díky“. Tak už jsme věděli, že srdce bude sladké a poděkování napíšeme na něj. Ale z čeho srdce vyrobíme? A je to tady, co třeba z perníku? Debata uzavřena, vše bylo rozhodnuto.

Tvůrčí listopad

Abychom zjistili, jak na to, vydali jsme se na výlet za vůní perníku a tajemstvím

medu. Po návštěvě rodinné firmy paní Janurové JaJa Pardubice na výrobu perníku jsme ještě navštívili včelí farmu manželů Báchorových, abychom se dozvěděli vše o vzniku základní suroviny na výrobu perníku, o medu. Za krásnou přednášku o včelách, jejich životě a dělbě práce jsme manželům Báchorovým poděkovali písní. Na konci výletu nás čekalo Muzeum perníku pod Kunětickou horou. Děti se dozvěděly od pana Šorma správný výklad pohádky O perníkové chaloupce. Naštěstí v souboru nemáme tak nevychované Jeníčky a Mařenky, kteří by loupali perníček a byli ještě tak drzí, že by tvrdili, že je to jen větříček...

Další týden jsme se sešli v pátek a připravili perníkové těsto. V sobotu jsme podle postupů nastudovaných na exkurzi z těsta vyvalovali, vykrajovali, potírali vodou, pekli, po upečení natírali rozšlehaným vejcem a nakonec nechali vystydnout perníková srdíčka. Na neděli přijala pozvání zkušená perníkářka paní Dana Holmanová z Třebihošti, která vystavuje svoje nádherná perníková díla právě v Muzeu perníku. Nadšena z našeho zapálení pro věc nás seznámila s tím, jak umíchat správně polevu na zdobení, jak kreslit či psát „díky“ na perník, ale také jak dlouho nechat polevu zaschnout a perník správně zabalit.

Chyběl jen text o tom, kdo chce poděkovat. A tak jsme s děvčaty ze spolku Šikovných ručiček vyráběli visačky technikou scrapbooking. Bylo téměř hotovo, po náročném víkendu zbývalo jen usadit

namalovaný perníček do celofánového sáčku a zavázat mašličku.

Prosinec přinesl radost z díla i dojetí obdarovaných

Srdíček bylo nakonec 360, protože naše obec patří do Královéhradeckého kraje a v něm najdete 15 středisek záchranné služby s celkem 360 zaměstnanci. Nejsou to jen lékaři, nutno poděkovat všem v celé pavučince, tudíž nemůžeme vynechat ani dispečery, řidiče či uklízečky jmenovaných poboček. Po dohodě s ředitelstvím Záchranné stanice Královéhradeckého kraje v Hradci Králové konečně nastává den D a s ním předání, je to středa 6. prosince.

Nezapomněli jsme se scházet v pravidelných hodinách zpěvu, a tak na slavnostní předávání kromě sladkých srdcí přinášíme i písničku. Lidovou písní Já jsem muzikant se náš hudební soubor představil, druhou písní Strč prst skrz krk plnou jazykolamů děti předvedly, že i zpěváci překonávají své těžkosti. V třetí písni se zpívalo právě o záchranářích a jejich odvaze.

S písničkou dnes jdeme k vám

*Vždy když houká sanitka, já vím, my víme,
spěchá nejen pro dítě, já vím, my víme,
k bolesti či nehodě, já vím, my víme
se starostí ve tváři vyjedou záchranáři.*

*S písničkou dnes jdeme k vám, já vím, my víme,
srdce s láskou nesem vám, já vím, my víme,
za tu vaši odvahu, já vím, my víme,
děkujeme velice všem záchranářům ze srdce.*

Nadešlo předání srdíček všem přítomným na hradeckém heliportu. Srdíčka z perníku, která děti předávaly, dostala při svém narození minimálně 15 doteků, 15 nábojů poděkování nejen od nich, ale i všech dalších nadšenců pro tuto věc, kteří s námi strávili mnoho hodin společné práce. Radost dětí z konečného předání byla umocněna i poděkováním záchranářů a odměnou v podobě dárečků a následnou exkurzí, kdy měly děti možnost nahlédnout do zázemí záchranářské práce. Nepředaná srdíčka odjela do svých domovských středisek po posádkách záchranných vozů. Na závěr jsme se v před-

vánočním čase rozloučili písní Až budou Vánoce.

Děkujeme organizátorům soutěže za krásný podnět k zamyšlení, který nás dovedl nejen ke společně strávenému času, ale i k získání nových vědomostí a dovedností. Naše pravidelné hodiny zpěvu obohatil o další nové písně. Děkujeme také všem našim příznivcům, kteří nám pomáhali při realizaci, jmenovitě pak sekretářce pana ředitele Záchranné služby v Hradci Králové paní Radce Skřivánkové za uskutečnění setkání se záchranáři, Jindrovi Prchlíkovi, Andrejce Prchlíkové a Gabriele Klikové za fotodokumentaci naší píle, firmě Toppingas a vedení obce Stračov za finanční podporu našeho projektu.

Přejeme všem, aby se srdce s láskou darované objevovalo v našich životech co nejčastěji.

*Za Stračovské hvězdičky
vedoucí souboru Petra Luštická*

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Hravá srdíčka pro Elišku

MŠ Pastelka, Heydukova, Opava

24 dětí pod vedením paní učitelek Jolany Mezlové, Michaely Kostelňákové a Pavly Jesionkové

V rámci projektu Srdce s láskou darované naše MŠ Pastelka (z Heydukovy ulice v Opavě) věnovala srdíčka MŠ Eliška (v ulici Elišky Krásnohorské). Do projektu a tvoření se zapojilo celkem 27 dětí.

Naším cílem bylo, aby si děti z MŠ Pastelka uvědomily důležité lidské hodnoty, jako je vzájemná úcta, ochota pomáhat a brát člověka takového, jaký je. Proto jsme se rozhodli vytvořit tato srdíčka pro děti z MŠ Eliška v Opavě. Tuto mateřskou školu navštěvují děti, které mají různá

zdravotní omezení a postižení v oblasti tělesné, mentální, zrakové, sluchové, řečové a děti s poruchou autistického spektra.

Děti z Pastelky vytvořily hudební nástroje v podobě srdíček. Srdíčka šily a plnily různými materiály (bylinkami, kuličkami, kaštaný, kukuřicí, sáčky a dalšími materiály, které jsou rozmanité nejen pro hmatovou činnost). Do každého srdce byla vložena buď rolnička, nebo štěrkátka. Kromě toho děti vytvořily srdíčkové kaštaněty bubínek a ježečka. Všechno

jsme uložili do dárkové krabice, kterou děti také samy ozdobily a předaly paní ředitelce z MŠ Eliška.

Setkání dětí z Elišky i naší Pastelky bylo velice pěkné, strávili jsme společně jedno krásné dopoledne plné pohody a přátelství. Děti z Pastelky si po zazpívání písniček a předání našeho společného dárku měly možnost s dětmi z Elišky i hrát, což bylo velice pěkné. Moc za všechno děkujeme.

Jolana Mezlová

soutěžní text a foto

MOTIVAČNÍ PŘÍBĚH PRO DĚTI Z MŠ PASTELKA O ELIŠCE

Milé děti, zkuste si představit, jaká je vaše oblíbená barvička? Jak vypadá vaše maminka, tatínek nebo kamarád? Ti z vás, co vidí okolní svět, to jistě vědí. Určitě víte, jaké vlásky a oči má vaše maminka, tatínek i kamarád. Vidíte celý svět v jeho barvičkách a tvarech. Zkuste na chvíli zavřít očka a vnímat svět okolo sebe. Co se stalo, když vidíte najednou jenom tmu? Slyšíte, co se kolem vás děje? Pamatujete si, kde kdo teď leží nebo sedí? Uměly byste najít potmě cestu? Určitě by to nebylo jednoduché, kdybyste nic neviděly. Nechte tedy ještě očka zavřená, povím vám jeden příběh.

Eliška je malá holčička, je jí teprve pět let, podobně jako vám. Chodí do školky v Opavě a vidí svět pomocí své maminky, tatínka a především pomocí svých rukou. Jednou ráno šla Eliška s maminkou do školky a děvčátko mělo pro maminku zajímavou otázku: „Maminko, jak vypadá sluníčko?“ Maminka vzala opatrně Eliščinu ruku a namalovala jí do dlaně prstíkem malý kroužek. Pak Eliška zvedla svou ručku a naznačila prstíkem kroužek taky. Potom se Eliška ptala maminky dál: „Maminko, jakou má sluníčko barvičku?“ Eliška sice barvičky neviděla, ale cítila je jinak, než je vidíme očkami. Barvičky cítila pomocí vůní a také chutě. Maminka jí tedy odpověděla: „Sluníčko má barvu jako vanilkový pudink, chuť je stejná jako barvička.“ A holčička se ptala dál: „Maminko, pověz prosím, svítí sluníčko dneska na nebi?“ A maminka odpověděla: „Ano, Eliško, svítí, cítíš, jak hřeje, stejně jako moje ruka, když tě hladí po tvářích.“

Eliška si přála z celého srdíčka kamaráda, který by jí pomáhal poznávat svět. A tak jednou dostala pejska, který byl cvičený pro děti, co nevidí. Když Eliška poprvé pejska hladila, ten jí radostně olízl obličej. Dívka našla pomocníka i kamaráda, který jí pomáhal poznávat svět. „Jak ti jen budu říkat? Co třeba Albík?“ Pejsek radostně zaštěkal a přitulil se k Eliščiným nohám. Od té doby má Eliška kamaráda, který vidí svět za její nemocná očka a je dívence oporou při procházkách, na hřišti, doma, ale i na výletě.

soutěžní video:

Církevní základní škola Kroměříž

Srdíčko z lásky

4. třída (22 dětí) pod vedením paní učitelky Julie Hejtmánkové

Jednoho dne nás paní učitelka Julie Hejtmánková seznámila s novou soutěží Srdce s láskou darované. Ihned jsme začali přemýšlet, jak bychom mohli někomu pomoci nebo udělat radost. Netrvalo nám to dlouho, protože pravidelně navštěvujeme Domov důchodců v Kroměříži, a rozhodli jsme se pro naše babičky a dědečky v tomto domově. Vytvořili jsme velké srdce, abychom potěšili jejich srdíčka a poslali více radosti ze života. Pilně jsme pracovali, vystřihovali, lepili a také připravili program. Zatančili jsme taneček, zazpívali písničky a také recitovali básně – Srdíčko s láskou darované. Měli jsme velkou radost, že všechny tamní klienty můžeme potěšit a dát jim trochu lásky od nás. Víme, že se cítí velmi osamělí a odtržení od společnosti, a my děláme vše pro to, aby si uvědomili, že na ně stále myslíme. Protože děti a mladí lidé si vůbec neuvědomují, že jednoho dne budou také staří. Máme z naší práce velkou radost a dobrý pocit, který zahřeje i v našich srdcích. Jsme rádi, že jsme se takové soutěže mohli zúčastnit.

4. třída CZŠ v Kroměříži

Srdce v kleci

9. třída (5 dětí) pod vedením paní učitelky Edity Šenkyříkové

Jsme žáci 9. ročníku Církevní základní školy v Kroměříži a v rámci projektu Srdce s láskou darované jsme se rozhodli, že naše srdce v kleci darujeme do Psychiatrické nemocnice v Kroměříži, konkrétně na oddělení 18B. Jedná se o oddělení pro lidi s neurotickými poruchami.

Naše srdce je z drátů a uvnitř je malé zářící srdíčko. Chtěli jsme tímto symbolizovat, že i když personálu či pacientům na tomto oddělení není vždycky do smíchu, nemusí zoufat, protože v srdci každého z nás je trocha světla, která prozáří život v tu nejtemnější chvíli. Proto naše srdce nevěnujeme konkrétnímu člověku. Věnujeme jej všem, kteří tuto symboliku objeví, a naše zářící srdce přenesou světlo i do nich. Chceme všem ukázat, že i temné dny jednou skončí. A i když mohou někdy trvat dlouho, neměli bychom vše vzdát, ale hledat světlo.

Chceme sdílet poselství o tom, že v každém temnu je trocha světla, které objeví-

me, pokud se budeme snažit. A když budeme na konci svých sil, přijde samo a prozáří i tu nejčernější tmu. Vlastně jde jen o to, udělat lidem radost a motivovat je k něčemu dobrému. Chceme jim pomoci, aby si uvědomili, že nikdy není všechno ztracené.

Marie Němcáková, Nikol Nováková, Jakub Hyánek, Matouš Vymazal a Jiří Jancek

Antistresové srdce

7. třída (4 žákyně) pod vedením paní učitelky Edity Šenkyříkové

Jsme žákyně 7. ročníku Církevní základní školy v Kroměříži a v rámci projektu Srdce s láskou darované jsme se se spolužačkami rozhodly vyrobit antistresové omalovánky. Chtěly bychom je darovat dětem ze Základní a Mateřské školy F. Vančury v Kroměříži.

Tuto školu navštěvují děti s mentálním postižením, kombinovanými vadami a autismem. Našími omalovánkami s motivem srdíček jim chceme poskytnout zábavu, odreagování, ale také zklidnění, uvolnění a procvičení rukou. A taky rozvíjet jejich fantazii.

Anna Marie Řiháková, Klára Nečasová, Justýna Ševčíková a Martina Kvasničková

Ostatní práce Církevní ZŠ Kroměříž

Celkem 13 prací a 85 zapojených žáků

Srdce pro Aničku

3. třída, 18 dětí ▽

Srdce pro hasiče

8. třída, 5 dětí ▽

Srdce naděje

8. třída, 3 děti ▽

Lucerničky světla

9. třída, 3 děti ▽

Srdce pro misie

8. třída, 3 děti ▽

Srdce pro pejsky

7. třída, 3 děti ▽

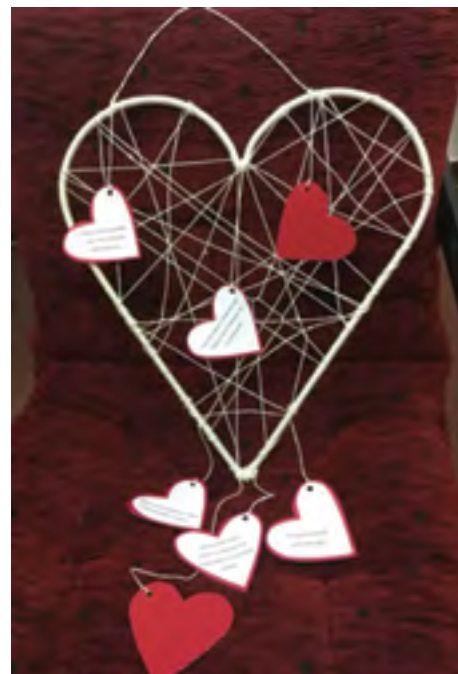
Světlo naděje

9. třída, 4 děti ▽

Srdce s citáty

7. třída, 5 dětí ▽

Hebké srdce

7. třída, 5 dětí ▽

Drakosrdce

7. třída, 5 dětí ▽

Srdce pro Aničku

Církevní ZŠ Kroměříž

3. třída (18 dětí) pod vedením paní učitelky Karolíny Skříčkové

Cítím velkou vděčnost, že se tímto projektem podařilo propojit dva světy. Světy stejně starých dětí, přesto s tak rozdílnou životní startovní čarou.

Karolína Skříčková, třídní učitelka

Jsme žáci třetí třídy Církevní základní školy v Kroměříži. Šli jsme za Aničkou do speciální školy a byli jsme nervózní, ale jak jsme vešli dovnitř, tak už ne. Viděli jsme děti, které jsou sice postižené, ale někde hluboko v nich jsou andělé. Anička se narodila jako my, byla mnohem menší, ale je tím největším andělem na světě. Její maminka se jmenovala Adélka. Byli jsme moc rádi, že můžeme někoho potěšit. A myslím, že nejvíc jsme ji potěšili svou láskou. Když jsem ji poprvé uviděla, zastavila jsem se. Bylo mi jí tak líto, že jsem si začala říkat: „Anička má tak těžký život.“ Ale potom jsem si řekla: „Ty jí uděláš tu největší radost, všichni jí uděláme radost.“ Protože jsme tým i s paní učitelkou a tým, když se domluví, tak potom to jde vidět. Z paní učitelky jsem měla radost a někteří se ptáte proč? Já vám to řeknu, protože nás povzbuzovala. Děkuji, paní učitelko!

Ale teď k věci. Aničce jsme darovali srdce a v tom srdci byla naše láska. K tomu ještě nalepení andílci. Pamatuji si svého, do kterého jsem s láskou napsala „Měj se dobře“. A tím budu končit. Děkuji všem, kdo si to přečetli. Hlavně děkuji naší paní učitelce. No a ještě pár slov. Zvedněte se a běžte taky někoho potěšit!

Tatiana Pitruzzellová, 3. třída

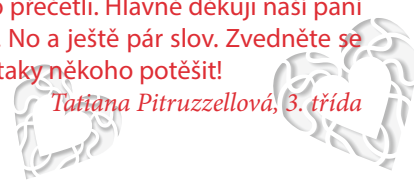
V adventním čase jsem se spolu se svými třetáčky nadchla pro výrobu srdce pro Aničku. Anička Forýtková je 9letá holčička a také moje milovaná neteř. Má těžké mentální i fyzické postižení z důvodu předčasného porodu. Moje hlavní myšlenka byla seznámit moje děti ve třídě s příběhem stejně staré holčičky, která v životě neměla tolik štěstí jako ony.

Srdce jsme společně vystřihli z rudého papíru. Zajímavostí bylo, že je složeno ze dvou samostatných polovin. Až při předávání Aničce a jejím rodičům jsme srdce spojili s vyslovenou myšlenkou, že všichni jsme „andělé s jedním křídlem, ale létat

můžeme, jen pokud se navzájem objímáme“. Každý žák ve třídě vyrobil svého andílka, do kterého napsal, co přeje Aničce. Následně ho každý na srdce nalepil. Při předávání jsme spolu s vysloveným přáním do srdce vkládali i rozsvícenou čajovou svíčku.

Ráda bych uveřejnila autentický dopis jedné žákyně naší třídy, která popisuje, jak celý projekt Srdce s láskou darované prožívala. Já sama bych to do slov lépe nedala ☺.

Ve druhé části uvádím příběh Aničky očima její maminky, mojí sestry Adély Forýtkové.

Část dopisu Aničiny maminky:

Naše druhá dcera Anička přišla na svět o tři měsíce dříve, než jsme očekávali. Vlivem těžké nezralosti bojovala po narození o přežití. Postupem času se za odborné lékařské péče dostávala z nejrůznějších závažných zdravotních komplikací. Zhruba v termínu porodu, po třech měsících pobytu Aničky v inkubátoru, si odvážíme tento malý křehký uzlíček domů. Jak se to s Aničkou bude dál vyvíjet, jsme v té době netušili. Nastal kolotoč cvičení Vojtovy metody a nejrůznějších zdravotních kontrol a vyšetření. Zhruba v jednom roce Aničky se z magnetické rezonance dozvídáme, že má těžké postižení mozku, obzvláště pak v části mozeček, kde je centrum pro rovnováhu a koordinaci pohybů. Další komplikací je epilepsie. Také zjišťujeme, že se Anička s námi nespojuje zrakově. Spolupracujeme s ranou péčí a předkládáme Aničce speciální hračky pro stimulaci zraku, sluchu i motoriky. Postupně jsme se jako rodiče dozvídali o jejím mentálním a tělesném postižení. To, jak na tom Aninka jednou bude, nám nikdo nedokázal přesně říci. A je to možná i dobře. Docházelo nám to průběžně.

Nyní je naší Aničce už 9 let. Vývojově však zůstala na úrovni tak 4měsíčního miminka...

Aninka je čistá duše. Vnímáme to tak, že její přítomnost v našich životech je obohacením pro náš růst a naše směřování k lásce, k Bohu, k lepším vztahům mezi členy širší rodiny. Anička je učitelkou bezpodmínečné lásky. Učí nás prožít přítomný okamžik, tady a teď. Také zpomaluje tempo naší rodiny, udržuje řád ve věcech. Díky Aničce jsme poznali spoustu skvělých lidí a hlavně vyrostli v manželské lásce, v přijetí věcí takových, jaké jsou, v pokoře i trpělivosti. V duchovním růstu. Dost se nám upravil žebříček hodnot a taky si víc vážíme daru zdraví a nebere ho už jako samozřejmost. Je to prostě naše velká učitelka lásky...

...Jsem vděčná za lidi, se kterými mohu život sdílet, inspirovat se, obohacovat i doplňovat se navzájem. Raduji se také z naší první dcery Natálky, z toho, jaká je šikovná baletka a snowboardačka, která má svou sestríčku Aničku moc ráda, přestože jí Anička není při hraní ani povídání partákem. To krásné a jedinečné sestersství se může naplňovat i beze slov.

Jsem vděčná také za to, že naše dcera může každý den navštěvovat v našem městě speciální základní školu. Všem učitelkám patří můj obdiv za jejich lásku, péči a trpělivost ke všem těmto dětem, které navštěvují tuto školu. Protože sama dobře vím, jak náročná a vyčerpávající ta péče někdy může být.

V adventním čase, kdy se jako lidé dokážeme více naladit jeden na druhého a dáváme si více najevo navzájem lásku, jsme mohli prožít právě v této škole radost z předávání „Srdce pro Aničku.“ Šestnáct dětí z Církevní základní školy pod vedením paní učitelky Karolíny Skříčkové uspořádalo pro Aničku a její kamarády i učitelky krásný program. V úvodu zahrály a zazpívaly koledu o Panně Marii s velkými ilustracemi obrázků. Poté nastalo předávání velkého červeného srdce Aničce. Každé z dětí přineslo svíčky – čajovou svíčku s vysloveným přáním Aničce, co by jí chtěly popřát. Objevila se přání jako pěkný život, radost, zdraví, svatost, Boží požehnání, láska, pokoj nebo zázrak. Při dalších koledách jsme si společně zazpívali a popřáli si krásné Vánoce. Na duši nás hrálo to pěkné pouto lásky, co jsme společně vytvořili. Zůstala vděčnost a radost.

Děkuji za Aničku.

Maminka Adélka

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Kamaráde, strejdo, pane...

ZŠ Hálkova, Humpolec

7. A a 9. C (6 děvčat) pod vedením paní učitelky Ivony Krčilové

Toto srdce věnujeme kamarádovi Liborovi, strejdovi Liborovi, panu Kocmanovi.

Ano, všechna tři oslovení jsou správná. Jsme **šestice holek ze ZŠ Hálkova Humpolec s paní učitelkou Krčilovou**. Pro jednu z nás byl **Libor Kocman** kamarád, pro jinou strejda a pro další pán, ale všechny nás spojuje to, že jsme ho znaly a chybí nám. **Miloval život, veterány, chatu, kterou postavil, byl báječný, a stejně zemřel ve 48. roce života**. Nechal po sobě svou maminku, dcery Ivetu a Martinu, bratra Františka, sestru Moniku, manželku Janu... a nás.

Věřil, že ještě koncem července pojede závod automobilových veteránů, který organizoval v Humpolci. Odešel 17. června, to mluví za vše. 29. července dostalo jeho auto cenu za nejlepšího veterána, už ji však neuvidí. Z toho důvodu máme místo srdíčka právě **napodobeninu veterána**, se kterým za něj jel jeho kamarád Petr a manželka Jana.

KAMARÁDE

Když jsem před čtyřmi lety začala s dětmi soutěž Srdce s láskou darované, nenapadlo mě, že jedno ze srdcí budu věnovat Tobě, který už nebudeš mezi námi. Ještě teď mi to nedochází. Zнала jsem Tě od malička, byl jsi pro mě přirozená součást života. Nikdy jsem si neuvědomovala, že mám být tak vděčná za každou minutu

s Tebou, byla to pro mě samozřejmost, která už není a nikdy se nevrátí! Úplně slyším, jak z nebe říkáš: „Příšery, vy jste se zbláznily!“ Ne, ne, nezbláznily! Ty jsi žil život, kdy jeden rok byl minimálně za dva roky, ale já si pořád myslela, že Tě stíhám, nestihla jsem... Umřel jsi brzy! Nikdy sis nestěžoval, vždycky jsi dodával energii a chuť do života až do chvíle, kdy Tě dostihla, jak jsi říkal, „ta mrcha“. Nevím, jak Tě mohla proboha dohonit! Stejně jsi pak bojoval a snažil ses ji předhonit. Poslední SMS, kterou jsem od Tebe pár dnů před Tvou smrtí dostala, byla: „Zabij tu mrchu, ale to asi nezvládneš.“ Nezvládla jsem to a nikdy si to neodpustím! Nesplnila jsem Tvé přání. Takový člověk, jako jsi byl Ty, se

už nenarodí! Libore, už je to pár měsíců, co tu nejsi, ale není mi lépe a nebude! Myslela jsem si, že jsi nesmrtelný, nejsi, a to je opravdu pro spoustu lidí škoda a pro mě dvojnásob!

Ivona Krčilová

STREJDO

Kačka napsala strejdovi do „nebíčka“

Strejdo Libore, zážitky s Tebou jsou ty nejlepší proto, že jsou srandovní a veselé. Jsi, jak říká mamka, neřízená střela. Tvoje nápady? No ty nemají chybu. A když začneš zpívat, stojí

to za to. Tátu občas našťveš tak, že by tě zaškrtil, ale potom je to zase o. k. Oslavy s Tebou? No prostě super. Nejen že dokážeš sníst všechno, co se dá, ale je s Tebou hrozná sranda. Když potřebujeme pomoc, pomůžeš nám a nečekáš, že Ti to bude někdo oplácet. Proto jsi tak fajn. Když se vracíš z práce, není Tě vidět, ale je Tě všude slyšet. Proto Tě máme všichni tak rádi. Když se bavíme doma nebo s někým, kdo Tě zná, vždycky hovor skončí u Tebe a Tvých nápadů. Máme Tě všichni rádi. Jsi prostě nejlepší!

Díky, Kača

PANE

My jsme Vás vlastně znaly z chodby, když jsme chodily za Katkou, ale vždy jste byl usměvavý a zábavný. A nebo taky z terasy na chatě paní učitelky, kde jste tak rád s celou rodinou sedával. To Vás pak bylo slyšet po celé osadě :-)). Je nám líto, že už Vám můžeme poslat pozdrav jen tam nahoru, ale osud nám nedovolil lépe Vás poznat.

Natka, Anička, Linda, Terka, Nikča

Srdce nemůžeme věnovat přímo Liborovi, proto jej věnujeme paní, která **Liborovi dala život**, paní, které si moc vážíme a která ho určitě milovala nejvíce – **jeho mamince**.

Děkujeme, že jsme i díky ní s ním mohly prožít aspoň část života!

Je tu však ještě jeden člověk, kterému bychom chtěly autíčko věnovat, a to dokonce jeden z nejbližších Liborových lidí, ten, který mu byl neustále nablízku s dobrým slovem a pomocnou rukou. **Jeho bratr František**, otec Katky a Vojtěcha.

A samozřejmě Liborovy **dvě dcery Iveta a Martina**, které jistě budou naše autíčko opečovávat.

Všichni žijí v jednom domě, tak se určitě spravedlivě podělí.

*Ivona, Katka, Linda,
Terka, Anička, Nikča, Natka*

P.S.: Děkujeme též synovci Libora Vojtovi za odbornou konzultaci při sestavování auta.

soutěžní video:

soutěžní text a foto

Srdce života

ZŠ a MŠ Habry

I. oddělení školní družiny (18 žáků) pod vedením paní vychovatelky Dany Machotové

Jsme žáci první třídy Základní školy a Mateřské školy v Habrech navštěvující I. oddělení školní družiny.

I když jsme ve škole teprve krátce, jsme rádi, že si můžeme v družině něco vyrobit. Proto jsme byli nadšení z nápadu vyrobit srdíčka do projektu Srdce života. Všichni máme milující babičku a dědečka a těm chceme to jejich velké srdce plné lásky k nám dětem oplatit. Proto jsme se rozhodli, že srdce života darujeme do Domova pro seniory v Havlíčkově Brodě.

Každý z nás s láskou vyrobil malé srdíčko. Ta jsme spojili v jedno velké srdce, které symbolizuje život a připomíná nám všem, že vždy je pro koho žít.

Výroba srdce nás naplnila štěstím a energií, a proto jsme se ho 31. 10. 2017 vydali předat do Domova pro seniory. Srdce života od nás převzala paní ředitelka domova a pověsila ho ve vstupní hale. Po předání srdce jsme seniorům předvedli připravené vystoupení a společně jsme si zazpívali. Naše vystoupení se senio-

rům líbilo a poděkovali nám za návštěvu a vyrobené srdce života. Naše cesta se chýlila ke konci, byl to příjemně strávený den a udělalo nám radost, že se srdce babičkám a dědečkům líbilo.

*Děti I. oddělení školní družiny
při ZŠ a MŠ Habry s paní
vychovatelkou Danou Machotovou*

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Srdce k srdci

zvláštní ocenění za šíření myšlenky
projektu Srdce s láskou darované
v zahraničí

Česká škola Václava Havla v Dallasu, USA 13 dětí pod vedením paní Niny Marcussen

Česká škola Václava Havla existuje v Dallasu už šest let. Rodiče a děti se tu scházejí jednou do týdne na lekci českého jazyka a především na společně pořádaných akcích. Máme veliké štěstí, že nám v Dallasu poskytuje střechu nad hlavou historický Sokol Žižka Dallas.

Náš projekt se točí kolem příběhu Pižďuchové, který napsal pan prezident Václav Havel. Společné čtení a povídání nás přivedlo k pižďuchům, které potkáváme ve škole a v životě. Povídali jsme si, co dělá pižďucha pižďuchem a jak obměkčit srdce pižďuší. Samozřejmě se řeč svedla i na život Václava Havla, na jeho trampoty s pižďuchy. A výsledek naší práce vidíte.

Děkujeme za inspiraci!

Za Českou školu Václava Havla

Studenti:

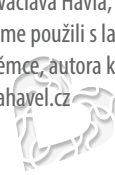
Martina Kovarik, Karina Morris, Kate Morris, Míša Murphy, Tomášek Murphy, Diyaa Shah, Dev Shah, Elishka Linhart, Sara Steib, Jakub Steib, Zoe Konrad, Jůlinka Holubová, Adinka Holubová

Pedagogické vedení:

Nina Marcussen a Karolina Blaha-Black

soutěžní text a foto

Fotografie Václava Havla, které jsou součástí našeho projektu, jsme použili s laskavým svolením fotografa Tomiho Němce, autora knihy Václav Havel, www.knihahavel.cz

soutěžní video:

Česká škola Milán, Itálie

Tři soutěžní práce

zvláštní ocenění za šíření myšlenky
projektu Srdce s láskou darované
v zahraničí

Autorská kniha čtyř přírodních živlů

9 dětí z druhé a třetí třídy s paní Hankou Crotti Křenkovou

Když jsme se všichni společně sešli v jedné z volných tříd, abychom se domluvili, pro koho vyrobíme a komu dáme naše srdce, neměli jsme vůbec žádné pochyby: okamžitě jsme se rozhodli ho věnovat naší paní ředitelce České školy Milán, Soně Alfieri. Máme ji moc rádi a vidíme moc dobře, že nám a naší škole dává celé své srdce, a proto i my jí chceme na oplátku darovat to naše. Bez ní by naše škola nebyla. Soňa, jak jí všichni říkáme, vřdycyky tvrdí, že nejsme jen obyčejná škola, ale velká česká rodina. A má pravdu! A ona je tepajícím srdcem naší školy! Naše srdce si zaslouží především za to, že toho pro nás dělá moc: organizuje nejen vyučování, ale i velkou spoustu zajímavých aktivit v průběhu celého školního roku. A vůbec – dělá školu úžasným, zábavným místem, kam hrozně moc rádi chodíme. Kterým jiným dětem by se chtělo po namáhavém týdnu i v sobotu vstát brzo ráno z postele a utíkat s radostí do školy? Nám ano!

Naši školu milujeme a moc se nám v ní líbí. Učíme se češtinu, českou historii a poznáváme české tradice. Máme tu spoustu kamarádů a užíváme si hodně zábavy. Po skončení vyučování se nám nechce domů, a kdyby to šlo, chodily bychom do naší české školy po celý týden, i v neděli.

Sešlo se nás devět školáků z druhé a třetí třídy. Sice jsme se pustili do práce samostatně, ale vytvořili jsme jedno společné dílo. Pomáhala nám Hanka. Na první pohled by se vám možná mohlo zdát, že naše dílo je jenom obyčejná obrázková knížka. Hanka, která je historička umění a doprovází nás na výstavy a do muzeí a o obrazech, malířích i různých technikách nám zajímavě vypráví, nám ale vysvětlila, že se správně nazývá „autorská kniha“. A tak se z nás stalo devět „malých autorů“, což se nám velice líbilo.

Kreslili jsme na papír ve tvaru srdce čtyři základní živly. Papírové srdce jsme proto přeložili na půl, abychom získali čtyři stránky, na které jsme postupně znázornili to, co si vybavíme, když se řekne oheň, vzduch, voda a země. Stejně jako naše tělo nemůže existovat bez srdce, nemůžeme ani my lidé existovat na naší planetě bez těchto čtyř elementů. A jak jsme z našich kreseb vytvořili opravdovou autorskou knihu? No přece s pomocí červené bavlny! Jednotlivá srdce s kresbami jsme

jehlou s navlečenou bavlnou opatrně sešili k sobě a naše autorská kniha **Srdce s láskou darované byla na světě!**

Fanyinka, Sofinka, Eva, Pepinka, Anička, Umberto, Matteo, Adrian a David a Hanka Crotti Křenková jako pedagogický dozor

Děti, které se projektu účastnily:

Francesca Cattaneo, Sophia Politi, Eva Dilena, Josephina Venturini, Anna Moscardino, Umberto Cattaneo, Matteo Faccio, Adrian Terenzi a Ricardo David Chiericozzi (2. a 3. třída)

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Hrdé české srdce

5 žáků pod vedením paní Evy Humeňanské

Jsme žáci smíšené třídy České školy Milán. Všichni máme ve škole nějakého mladšího sourozence, a tak se k nám brzo donesla „tajná“ zpráva, že druháci se třetáky chystají překvapení pro naši Soňu – chystají se jí darovat srdce. Soňa je ředitelkou naší školy a všichni ji máme hrozně rádi. Za všechno, co pro nás dělá, a není toho vůbec málo. Naše škola by bez ní asi nebyla a my všichni se do ní hrozně moc těšíme a chodíme sem v sobotu moc rádi. Spoustu se toho naučíme, ale zažijeme také hrozně moc zábavy! Třeba při Noci s Andersenem, kdy ve škole dokonce i spíme. Nebo když k nám Soňa přijde do třídy a hraje s námi naši nejoblíbenější hru: Město, zvíře, jméno, věc...

No prostě proběhla tajná porada a hned jsme měli jasno: nemůžeme zůstat pozadu! Chceme Soňě také darovat srdce! Jenže tady nastal malý problém. Malé děti malovaly srdíčka, ale, promiňte nám tu upřímnost, na to my už jsme opravdu, ale opravdu moc velcí! Tak jsme to zavrhlí a snažili jsme se vymyslet něco jiného. Pomohla nám naše paní učitelka Eva. Poradila nám, ať zavřeme oči a zkusíme si představit, co se nám vybaví, když se

řekne srdce. A víte, že jsme si všichni okamžitě představili to opravdové a tepající? Eva řekla: „A proč ne?“

A vyprávěla nám o tom, že v Čechách je v Praze jedno skvělé pracoviště – IKEM, Institut klinické a experimentální medicíny, který se zabývá transplantacemi srdce. Češi mají na svém kontě vůbec spoustu prvenství a ve světě jsou v tomto oboru velmi uznávaní! Moderních klinik a nemocnic, kde se daří dávat vážně nemocným pacientům novou naději, je v Čechách ale mnohem víc. Hledali jsme si další informace na internetu. Hned jako první nám na Googlu vyskočila čerstvá novinka: jeden pán, kterému opakovaně selhávalo srdce a sám neušel ani pár metrů, dostal v IKEMu při operaci nové, biokompatibilní srdce. U nás to byla první taková operace a Čechy jsou teprve třetí zemí na světě, kde se podařila!

Soňa nám vždycky říká, abychom byli moc hrdí na to, co veliká spousta šikovných Čechů vynalezla či dokázala! Bylo nám jasné, že tohle by ji určitě velice potěšilo. A tak jsme se plni elánu pustili do vytváření modelu skutečného srdce! Paní učitelka Eva nám nejprve vysvětlila, z čeho se srdce skládá a jak funguje.

Srdce jsme vyrobili z plastové láhve a z papírových stočených ruliček. Dále jsme potřebovali už jen lepidlo, jehly, nitě a tempery. Papírové ruličky jsme vymodelovali tak, aby připomínaly cévní systém. Po jedné jsme je přilepili k části vystřižené plastové láhve. Pak jsme si našli kus bílé látky a vrstvením, omotáváním a nakonec i šitím jsme všemu dali tvar opravdového lidského srdce. Pak už přišly na řadu temperové barvy. Na internetu jsme si našli obrázek srdce a podle něj jsme se pak pustili do vybarvování a malování.

Vyrábění dárku pro Soňu nás hrozně bavilo, vlastně to bylo takové malé dobrodružství. A Soňa byla z našeho srdce nadšená! Jak nám pak řekla, je v něm schovaný krásný dárek – to, že nám posloužilo k tomu, abychom se naučili nové věci, ale především abychom posílili naše české povědomí a objevili další věc, na kterou jako Češi můžeme být hrdí. To pro ni byl ten nejkrásnější dárek.

Tak se nám to naše překvapení pro naši milou Soňu maximálně povedlo, co říkáte?

Kuba, Honzík, Marjánka, Terka a Maruška a Eva Humeňanská jako pedagogická podpora

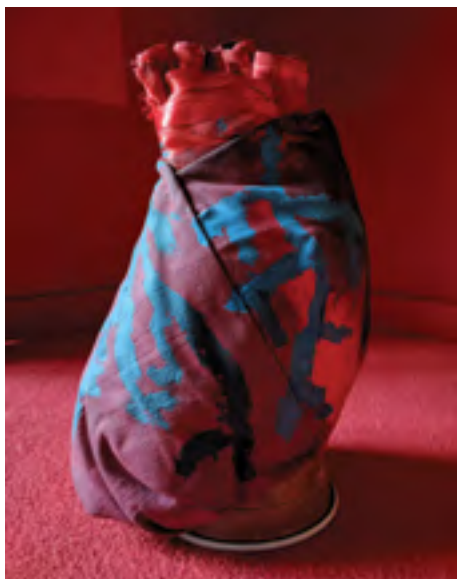
Děti, které se projektu zúčastnily:

Antonio Jakub Chiericozzi, Jan Moscardino, Maria Cattaneo, Teresa a Maria Paoletta ze smíšené třídy starších žáků (4. + 7. + 8. třída)

soutěžní text a foto

soutěžní video:

Třetí prací, se kterou se Česká škola Milán letošního ročníku Srdce s láskou darované zúčastnila, je Lásky na křídlech motýlích.

Seznámili jsme vás se všemi příspěvky, které získaly hlavní ceny ve čtvrtém ročníku Srdce s láskou darované.

Vybrat vítěze nebylo vůbec jednoduché.

Obdiv poroty získali všichni soutěžící, a všechny jejich práce tak zůstanou zveřejněny na www.srdceslaskou.cz.

A všichni také obdrží milé dárky ze sortimentu společnosti Optys a odznaky od firmy Filák.

-
- Papírový výřez červeného srdíčka (40 ks)
 - Papírový výřez bílého motýlka (36 ks)
 - Grafické papíry formátu A6 na výrobu přáníček (30 ks)
 - Hrací jednostranné karty Piškorky (100 ks)
 - Výukové kartičky – mix motivů (cca 50 ks)
 - Odznaky (podle počtu soutěžících)

Srdce

s láskou darované
má svou hymnu

1/

Srdce tluče pomaličku,
zamyslí se na chvíličku.
/:K srdci dětí najde klíč,
ví, že tma je dávno pryč.:/

2/

Dospěláku, ohlédni se,
uvidíš náš krásný svět.
/:Srdce láskou otevřené,
cestu, co je samý květ.:/

Refrén:

/:Srdce s láskou darované
podávám Ti na dlani.
Stačí dotek, pohlázení,
úsměv mraky odhání.:/

Text, který vznikl na základě prací zaslaných do soutěže
Srdce s láskou darované, zhudebnil Jindra Fritsch.
Písničku si můžete poslechnout na stránkách www.srdceslaskou.cz

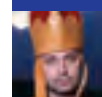
POROTA

JAN SCHMID
předseda poroty,
zakladatel a ředitel
Studia Ypsilon

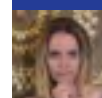
JIŘÍ LÁBUS
za Studio Ypsilon

MARTIN DEJDAR
za Studio Ypsilon

JAN JIRÁŇ
za Studio Ypsilon

JANA JENŠÍKOVÁ
za společnost ANTECOM,
vydavatele časopisu AGE

JAN VÍCHA
za společnost OPTYS,
partnera časopisu AGE

IVANA UVÍROVÁ
za společnost OPTYS,
partnera časopisu AGE

ANNA MAJEWSKÁ
za společnost OPTYS,
partnera časopisu AGE

Děkujeme milované paní učitelce, která se bohužel předáváním soutěžních srdíček nedožila

Naše Srdce s láskou darované je plné příběhů a silných emocí. Bohužel jsou mezi nimi i takové, které nás pokryjí slzami. Těsně před slavnostním setkáním vítězů čtvrtého ročníku se nám ve zprávách na Facebooku srdceslaskou objevila tato:

*Dobrý den,
Váš projekt je úžasný, vede děti k zamyšlení, kolik je na světě lidí, kteří jsou opuštěni, nemocní a potřebují pomoc nás ostatních. Letošního ročníku se účastnila i třída, do které chodí má devítiletá dcera. S nadšením vyprávěla, jak vyrábí srdíčka a že je všechny maminky dostaneme ke Dni matek na besídce, kterou společně s paní učitelkou připraví. Bohužel na besídku už nedošlo, protože se paní učitelka před dvěma týdny náhle ocitla v nemocnici a její stav byl natolik vážný, že před dvěma dny zemřela. Pro všechny to byla zdrcující zpráva, děti svou paní učitelku milovaly. Příští rok měly mít novou paní učitelku třídni, a tak jsme my rodiče plánovali velkou rozlučku a poděkování za to, jak naše ratolesti ty tři roky vedla. Jen nikdo z nás nečekal, že půjdeme paní učitelku provodit na její poslední cestu. Bylo to právě v den setkání vítězů Vaší soutěže v Poslanecké sněmovně.*

O to víc si teď uvědomujeme, jak pravdivá byla její slova: „Říkejte co nejčastěji svým blízkým, že je máte rádi, že jim patří Vaše srdce... Není totiž nic horšího, než toto nikdy neslyšet nebo to někomu nestihnout říct.“

Paní učitelko, děkujeme za všechno, budete nám všem moc chybět.

*Hana Chodurová, maminka Niny z 3. A,
ZŠ Boženy Němcové, Opava*

Dovolte, abychom se za organizátory Srdce s láskou darované a vydavatele časopisu AGE symbolicky k díkům připojili a otiskli soutěžní práci, kterou nám do soutěže paní učitelka Eva Jašková poslala. Moc se nám líbila a určitě bude svým poselstvím inspirovat ostatní!

Srdce od srdíčka

Zamyšlení dětí ze 3. A ze ZŠ B. Němcové v Opavě nad tím, komu by darovaly srdce, které vyrábějí.

Veronika Mlčochová, 8 let:

„Toto srdce bych darovala nemocným lidem. Takovým lidem, kteří ani už nemůžou vstát z postele, nemůžou ani obejmout své děti! Proto věřím, že je aspoň tímto srdcem potěším.“

Jan Matušek, 9 let:

„Své srdce bych daroval své mamince, protože s ní nikdo z naší rodiny není celé dopoledne. Já s bráchou a tatškou se vidíme ve škole, ale ona je v práci sama. Proto si myslím, že toto srdce jí připomene, že ji máme rádi.“

Karolína Palyzová, 8 let:

„Toto srdce bych darovala babičce, které skoro všichni umřeli, když byla malá. Proto bych jí chtěla dát toto srdce, aby už jí nebylo smutno. A chci jí vzkázat, že ji mám moc ráda a už se těším, až k nám zase přijede na návštěvu.“

Bára Izraelová, 9 let:

„Toto srdce bych darovala dětem, které jsou nemocné a nemůžou být se svou rodinou. Aby nebyly smutné a věděly, že na ně všichni doma určitě moc myslí!“

Hana Plačková, 9 let:

„Já bych toto srdce darovala opuštěným lidem, aby si nepřipadali opuštění.“

Mgr. Eva Jašková, třídní učitelka 3. A:

„Mě inspirovalo při vymýšlení podoby výrobku jedno přání, které jsem dětem řekla a opakovala několikrát při celém procesu vyrábění: „Říkejte co nejčastěji svým blízkým, že je máte rádi, že jim patří vaše srdce... Není totiž nic horšího, než toto nikdy neslyšet nebo než to někomu nestihnout říct!“ Nakonec se děti rozhodly, že svoje vyrobená „srdce od srdíčka“ darují svým maminkám k letošnímu květnovému Svátku matek! Už se moc těšíme na předání srdcí maminkám, ke kterému navůčíme i tematickou besídku.“

^
Frontmani kapely Čechomor
František Černý (vpravo)
a Karel Holas

Třicáté Nadechnutí Čechomoru a Srdce s láskou darované

„Naši posluchači jsou zvyklí, že děláme věci po svém, prostě tak nějak čechomorsky. A jako srdeční záležitost,“ říkají František Černý a Karel Holas. Kapela Čechomor slaví třicet let od svého založení. Vydala desku Nadechnutí, chystá turné, promítání kultovního Roku ďábla, koncerty s orchestrem, vánoční turné... A zapojila se také do celostátního projektu Srdce s láskou darované. „Budou to náročné třicetiny. Třicáté Nadechnutí Čechomoru. A začátek čtvrté dekády,“ říkají její frontmani.

Větší kapela, větší energie

Natočili jste parádní album. Proč zrovna Nadechnutí? Je pro vás impulzem, přelomem? Nebo se po třiceti letech společného hraní potřebujete trochu nadechnout?

Karel: Každý se potřebuje někdy pořádně nadechnout. Bereme to jako třicáté nadechnutí Čechomoru a byl to pro nás impuls udělat zase něco dalšího, nevšedního.

František: Normálně jsme se prostě nadechli.

Po Nadechnutí zpravidla přichází vydechnutí. Přemýšlíte už nad dalším albem nebo si teď po vydání alba dáváte pauzu?

František: No, ale Vydechnutí není špatnej název pro album.

Karel: Vydechnutí nás čistí, všichni vydechujeme ven z těla všechno, co tam nepatří. Ale teď opravdu nepřemýšlíme nad novým albem. Spíše přemýšlíme nad rockovou verzí našeho právě teď vydaného alba. Ale to se ukáže až na podzim.

Omladili jste, přitvrdili. V čem je Nadechnutí jiné?

František: Je tam úplně jiná energie, než šla z našich předešlých alb, tím se odlišuje. A je umocněna tím, že máme jako partnera dechový soubor.

Karel: Řekli jsme si, že chceme víc písničkovou desku. Chtěli jsme omezit předešlý a dohry, což se teda úplně nepovedlo. Je to kvůli tomu, že na desce hraje dechový soubor, který si o to samozřejmě řekl.

František: Oni pořád předehrávali a dohrávali.

Jak vás napadlo nahrát album s dechovkou? Plánujete i společné turné? Co to pro vás znamenalo po stránce aranžmá, ale i zvuku? A podle čeho jste vybírali muzikanty?

František: To napadlo Karla!

Karel: Před čtyřmi lety jsme hráli na jednom festivalu a jako hosty jsme si pozvali Kumpánovy muzikanty. Zahráli jsme pár našich starších písniček. Nám se to tak zalíbilo, že jsme se rozhodli, že nové album k našemu třicátému výročí natočíme s dechovkou. I název Nadechnutí odkazuje na dechové nástroje. Skoro pravidelně, když kapela slaví výročí, ohlíží se za tím, co všechno kdy složila a nahrála. Ne že bychom se neohlíželi, ale v třicátém roku našeho vzniku jsme chtěli udělat krok vpřed. Takže jsme s Frantou a Čechomorem složili úplně nové písničky.

Co se týká zvuku, tak je samozřejmě plnější, s dechovou sekci jsme větší kapela, víc energie. Lze

to přirovnat k albu Proměny, které jsme natočili spolu s orchestrem. Je to náš další krok někam, kde jsme to neměli úplně prozkoumané. Nechci říct, že je to experiment, ale svým způsobem to bylo pro nás i pro Kumpány dobrodružné, pustit se do téhle neprošlapané cesty, objevit něco nového a oživit naši hudbu dechovými aranžemi s rockovou energií.

Přitvrdili jste záměrně kvůli mladým posluchačům nebo to tak prostě cítíte?

František: My si vždycky děláme to, co chceme a co cítíme. A je nám tak trochu jedno, jestli to posluchače bere nebo nebere. Tyhle změny děláme už třetí dekádu.

Karel: *Tři dekády změn*, to taky není špatný název.

František: Každá změna v aranžmá je pak komentovaná, proč jsme to tak udělali nebo neudělali. A my vždycky odpovíme: Proto! Vždyť je to takhle krásný! Změna je život a to, že naše posluchače překvapujeme, je pro nás radost. A taky děláme radost sami sobě.

Karel: Myslíme si, že naši posluchači jsou u nás na změny zvyklí, vědí, že děláme věci po svém, *čechomorsky*. Děláme to tak celých třicet let.

Hlavní na písničce je text

Je v Čechách těžší než na Moravě najít ty správné melodie a lidová témata pro vaše úpravy? Jak vyvažujete vztah mezi českým a moravským folklorem? A jaký je tam pro vás rozdíl?

Karel: Ale samozřejmě, že jsou v tom rozdíly, jestli je píseň z Hornácka, nebo z Českých Budějovic. My se ale tím, odkud pochází, moc nezabýváme. Stejně je to na ní hned poznat. Nás ze všeho nejdřív zajímá téma, text. Musí nás to na první dobrou něčím oslovit. Potom si písničku zahrajeme s melodií. Když se nám nelíbí, tak si složíme melodii po našem.

František: Písničky se nám líbí všude. Je to ale spíš o tématu. Když jsme dělali desku s Martinem Hrbáčem a jeho cimbálovou muzikou, tak je jasný, že jsme použili víc moravských písniček. Při natáčení Pověstí jsme museli ctít to, že jsme měli alba rozdělená na moravskou, českou a slezskou část. Ale jinak je to tak, jak říká Karel, vyloženě specificky to nevnímáme a nectíme. Je nám jedno, odkud jsou, my je stejně hrajeme.

Karel: Za ten dlouhý čas, co se lidovou hudbou zabýváme, jsme zjistili, že písne putovaly po všech krajích a moravská píseň má i českou podobu, slovenskou nebo se objevila třeba v Polsku. Je to stále živý materiál.

Změna je život
a to, že naše
posluchače
překvapujeme,
je pro nás radost.

Čím dál víc si
vážíme toho,
že můžeme
s tím druhým
spolupracovat.

Vždycky překvapíte výběrem hostů a spolupracovníků. Teď dechovka, předtím filharmonie a Jaz Coleman. Máte v hledáčku nějaké zvukné jméno?

František: My jsme teď zveřejnili spoustu nových jmen. Jednak v kapele, ale také se spoluprací s Martinou Pártlovou. S dalšími hosty teď do budoucna nepočítáme. Co bude za rok, za dva, kam nás naše touhy zavedou, to se ještě uvidí. Teď jsme vydali novou desku, chceme ji hrát naživo, chceme, aby se naši noví členové kapely seznámili s publikem, na turné nebo na festivalech s dechovým orchestrem.

Martina Pártlová je typově zcela odlišná od Lenky Dusilové, která byla asi nejdelší dobu vaší kmenovou zpěvačkou. Čím vás nejvíc zaujala? Plánujete dlouhodobější spolupráci? My jsme obě z Budějovic, řekněte na ni nějaké drby...

Karel: (*Holas dostal záchvat smíchu*) No, to spíš vy byste nám měla říct nějaké drby! My nic nevíme.

František: My víme všechno, co se kolem děje, ale nesmíme nic říct.

Karel: Ježíšmarja!

František: My od ní víme všechno, co se šustne! Martina nám to zakázala.

Karel: Martina má krásný barevný hlas, který jsme si chtěli vyzkoušet s kapelou. Líbila se nám.

František: Byl to úplně přirozený výběr.

Karel: Hráli jsme se spoustou zpěvaček, až jsme došli k Martině.

František: Martina se nám hodí do konceptu, který teď budeme prezentovat.

Karel: Na novou desku jsme pro ni napsali nové písničky.

František: Je to samozřejmě rozdíl, když zpívá písničky po Lence Dusilové. Ale teď jsme jí napsali písničky na tělo.

Letos slavíte třicetiny. Co hezkého si k nim kromě Nadechnutí nadělíte?

Karel: Jak jsme již řekli, Nadechnutí je pro nás krok dopředu. Různá zajímavá ohlédnutí za našimi třiceti lety chystáme taky koncertně. Do konce prázdnin budeme hrát novou desku, na konci prázdnin si vzpomeneme na film Rok ďábla, který dostane úplně novou koncertní podobu, a to všechno na Mezinárodním filmovém festivalu hudby a multimédií – Soundtrack v Poděbradech, kde vystoupíme 30. srpna.

Potom chystáme tři koncerty naší nejúspěšnější desky Proměny. Rozhodli jsme se vrátit na místo, kde jsme Proměny zahráli poprvé. Bude to 21. říj-

na v pražském Rudolfinu, dále v Brně a v Ostravě. Jako hosta jsme si k tomu přizvali orchestr Collegium českých filharmoniků, což je komorní orchestr, který s námi Proměny nahrával. Přáli jsme si, aby přijel i Jaz Coleman, ale bohužel to nedopadlo. Takže jsme pozvali skvělého polského dirigenta Adama Sztabu, se kterým jsme v Polsku už několikrát spolupracovali. Přijede dirigent světového formátu, který dirigoval orchestr na koncertech například se Stingem. Takže přesto, že se vrátíme na stejné místo se stejným orchestrem, tam bude něco nového. A celý náš jubilejní rok zakončíme naším vánočním turné.

V létě se tedy chystáte na festival do Poděbrad s filmem Rok ďábla, či to byl nápad a kdo na to vůbec přišel? Nepřemýšlíte nad tím, že byste s Petrem Zelenkou natočili druhý díl?

František: To už takový touhy byly!

Karel: To by musel Petr Zelenka zase něco vymyslet a říct: Kluci, mám nápad na dvojku. To by byla hozená rukavice.

František: Rok ďábla je vlastně mystifikace, kterou si vymyslel Zelenka. Je to mystifikátor a nic mu nevěřte!

Jak moc jste se za ty roky jako kapela proměnili? Jak jste se za těch třicet let změnili vy sami? Už jste s věkem zmoudřeli nebo se na to teprve chystáte?

František: Já myslím, že ku prospěchu! Já jsem třeba se sebou a Karlem spokojenější než před dvaceti lety.

Karel: Zrajeme ke spokojenosti.

Existují umělci z okresního města, kteří se dvakrát projdou po pódiu a je z toho knížka. Vy jste tu třicet let a nic. Nemyslíte, že čtenář má nárok vědět, kdo z vás trpí bulimií a anorexií, kdo koho víc pomlouvá a tak?

František: To je přesně to, co nechceme, po tom netoužíme. Mě fascinuje, jak všichni furt něco píšou a vydávají.

Karel: A hlavně, CO píšou.

František: No, lepší někdy nepsat.

Karel: To je takový přísloví *MLčeti zlato*.

František: Tak doufám, že aspoň tohle bude hezky napsaný.

Nebo aspoň teď řekněte, čím nejvíc vás ten druhý štve. A naopak, co na tom druhém máte rádi.

Karel: Mně se na Frantovi líbí lidský přístup k tomu, co děláme. A jelikož to děláme ve dvou jako tandem, vychází nám z toho vždy vzájemný kompromis, ke kterému dojdeme. Někdy to

jde líp, někdy hůř. Někdy se to víc líbí Frantovi, někdy mně. Ale nikdy se to nezadrhlo. Je to vzájemný naslouchání, pokora a vzájemná úcta mezi námi. Tak se společně doplňujeme a pracujeme mnoho let.

František: Já to mám podobně. Všechny výsledky, které máme, jdou za námi dvěma, za tím kompromisem. Je to lepší, než kdybychom ty věci dělali každý zvlášť, protože jako dvojice jsme hodně silní. A co nás navzájem štvě? Úplně normální lidské věci. Každý jsme nějaký, každý dělá spoustu chyb. Ono nás to už ani neštve, protože se známe naprosto dokonale. Spíš naopak! Mám pocit, že vzájemnou toleranci a lidský citění vnímáme čím dál víc. Takže si čím dál víc vážíme toho, že můžeme s tím druhým pracovat.

Pomáháte vydavatelům časopisu AGE s jejich celostátním projektem pro školy Srdce s láskou darované. Komu vy byste ho darovali a proč?

František: Já bych, čoveče, řekl, že my máme to srdce tak veliké, že na každém koncertu kousek z něj necháváme na tom pódiu. Všechno to okolo je jen příprava na to, abychom mohli na pódiu jít a všechno to předat fanouškům.

Karel: Souhlasím.

František: Když napíšu knížku, tak se tam lidi dozví, kde jsem byl, co jsem tam dělal. Mě spíš ale zajímá, jestli ta emoce a energie, kterou jsem na pódiu nechal, se přenesla k těm divákům a zabere. To je darování našeho srdce. Tak je to i u nás.

Karel: Každý člověk má na tomhle světě nějaký poslání. A je úžasný, když na to člověk přijde co nejdřív. Pak ho život a všechno okolo baví víc, protože ví, co dělá a proč to dělá. My jsme teď v našem životě posláni na to, abychom tady hráli a zpívali. A to s láskou, radostí a nadšením děláme.

Zažili jste někdy životní situaci, kdy jste dobré srdce vedle sebe nebo ve své blízkosti moc potřebovali a ono nebylo?

Karel: Nikdy jsem to nezažil. Mám naprosto krásnou a zdravou rodinu, která mě ve všem, co dělám, stoprocentně podporuje a věří mi. A to je to nejlepší, co mě v životě potkalo a je to podle mě super. A když už jsem u té rodiny, tak naše druhá rodina je kapela. Když Franta začne něco hrát nebo se mu i něco nepovede, tak já tam jsem od toho, abych ho podržel a pomohl mu to udělat tak, že nikdo nic nepozná. A on udělá to samé.

František: Je to srdeční záležitost.

Letos jste darovali ceny vítězům Srdce s láskou darované, konkrétně českým školám v Miláně a Dallasu. Máte nějakou zpětnou vazbu od Čechů, kteří žijí v zahraničí? Svou hudbou jim přece jenom domov připomínáte.

Karel: Tak tu máme velmi živou. Hodně cestujeme. Ať už jsme byli v Číně nebo v Americe, všude jsme narazili na lidi, kteří buď naši hudbu poslouchají, nebo ji i sami hrají. V Americe máme třeba revival Čechomoru, se kterým jsme dokonce v Chicagu vystupovali. V Číně se nám stala jedna vtipná věc. Hráli jsme u Čínské zdi. A když jsme začali hrát Hrušku, tak první řady s námi zpívaly text Stojí hruška v širém poli... Číňani prostě otvírali pusy stejně jako my Češi. Málem nás to rozhodilo, protože jsme nevěděli, co se děje a proč, ale po koncertě se to vysvětlilo. Přišlo na něj kromě jiných diváků asi sto studentů slavistiky z Pekingu, které učí slovenská učitelka na našich písničkách česky. Tak se přijeli podívat. Bylo to neobyčejně zajímavé setkání tisíce mil od domova.

František: A takhle nás to baví. A máme radost, že můžeme dětem do Milána a Dallasu, které letos poslaly své soutěžní práce do Srdce s láskou darovaného, poslat svá cedéčka a zpěvníky, protože jim připomenou naši krásnou zemi, její tradice a nádhernou řeč.

*Text: Štěpánka Kotrbová
Foto: archiv Čechomoru*

^
Čechomor s Martinou Pártlovou a dechovkou za zády

Máme radost, že můžeme dětem do Milána a Dallasu, které letos poslaly své soutěžní práce do Srdce s láskou darovaného, poslat svá cedéčka a zpěvníky, protože jim připomenou naši krásnou zemi, její tradice a nádhernou řeč.

Za přírodou, uměním, řemesly i historií do Orlických hor

Orlické hory a Podorlicko lákají svou nádhernou a divokou krajinou k výletům a turistice. Co když však nohy bolí z mnoha ušlých kilometrů nebo zrovna není počasí či nálada? Potom vyrazte do muzea. A ne ledajakého. To naše je totiž rozeseto po celém regionu: v Rychnově nad Kněžnou, Vamberku a Rokytnici v Orlických horách. A určitě má co nabídnout.

Za historií i ptačím světem do Rychnova nad Kněžnou

Orlické hory a Podorlicko mají velice zajímavou a bohatou minulost. A to právě reflektují jednotlivé pobočky **Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou**. Hlavní budova muzea v objektu bývalých rychnovských kasáren v sobě ukrývá nejenom jednotlivá odborná pracoviště, ale také dvě stálé expozice.

Památník Karla Plachetky vám představí svět ptáků. V prostoru stálé expozice je možné zhlédnout skoro 700 exemplářů. Sběrka je výsledkem celoživotního úsilí rodáka z Orlických hor Karla Plachetky (1877–1961), který byl spoluzakladatelem a činníkem Československé ornitologické společnosti. I když mu byly za sbírku nabízeny nemalé peníze, rozhodl se ji v roce 1939 věnovat Rychnovu nad Kněžnou.

O šedesát let později byla sbírka slavnostně představena veřejnosti. Popisky jednotlivých exponátů jsou pečlivě lokalizovány a datovány. Uvidíte nejen místní druhy, ale také ty z východní či jižní Evropy. Součástí expozice je výstava ptačích vajíček vytvořená žákem Karla Plachetky, Zdeňkem Kádou. Mnohé z vás určitě překvapí, jak hezky modrozelené je například vajíčko kosa černého či jakých rozměrů dosahuje to výra velkého.

V rámci hlavní budovy rychnovského muzea si můžete prohlédnout sbírku **starých fotografií Rychnova nad Kněžnou**. Na celkem 229 fotografiích je zachycen vývoj města a jeho důležité události od 19. století po druhou světovou válku.

Za uměním do Orlické galerie

Rychnov nad Kněžnou v sobě neskrývá pouze hlavní budovu muzea, ale také dvě jeho pobočky, které se nachází v krásných prostorách druhého patra Kolowratského zámku. Jedna z nich – **Orlická galerie** – má dlouhou tradici a její stálá expozice dokumentuje výtvarné umění od přelomu 19. a 20. století po současnost. Krajina Orlických hor a Podorlicka totiž byla častou inspirací pro české malíře, jak dokládá i dlouhodobá výstava Malíři v Říčkách, která doplňuje stálou expozici galerie Malíři Orlických hor. Od dubna 2015 je také zpřístupněna část sochařské pozůstalosti zasloužilého umělce Karla Hladíka, k jehož významným dílům patří především reliéfy pro Národní divadlo.

Stálou expozici doplňují krátkodobé výstavy. Toto jaro a léto představujeme výběr z díla bytostného impresionisty Karla Langer a méně známou grafickou i fotografickou práci Věry Jičínské.

^
Expozice v Památníku Karla Plachetky

Pípáci a Tajní agenti

Letos byla expozice Památníku Karla Plachetky obohacena o stálý program pro mateřské školy a první stupeň základních škol: pro mladší žáky se jmenuje Pípáci a pro ty starší Tajní agenti. Děti díky nim hravým způsobem objevují ptačí říši. No řekněte, kdo z nás z hlavy ví, jakou rychlostí dokáže běžet pštros dvoupřstý nebo který z ptáků staví největší hnízdo?

V rámci grantu Ministerstva kultury na podporu projektů výchovně vzdělávacích aktivit v muzejnictví, který letos naše muzeum získalo, máme pro děti připravený edukační program **Umění není mučení**. Ten představuje jednotlivá odvětví výtvarného umění z netradičního pohledu, a především jim umožní vyzkoušet si některé z technik, jako například linoryt či suchou jehlu, na vlastní kůži.

V druhém patře Kolowratského zámku, v **Hlavních výstavních prostorách Muzea**, je ve dvou místnostech představeno Rychnovsko v době konce rakousko-uherské monarchie, první světové války, ale také v čase vzniku samostatného státu a 20. let 20. století. Třetí místnost výstavy je pak věnovaná především dětem a je pojatá jako herna plná bludišť, skládaček a her odkazujících právě na dobu před a po vzniku Československa. Rychnovské muzeum se tak přidává, podobně jako mnoho dalších organizací, k oslavám stého výročí naší republiky.

Za krajkou do Vamberku

Jen o několik kilometrů dál, ve Vamberku, můžete zavítat do našeho **Muzea krajky** nacházejícího se v krásné prvorepublikové Bednářově vile. Expozice představují vývoj české krajky od 18. století po současnost a jsou doslova jedinečné. Seznámit se v nich můžete se starou lidovou krajkou či vývojem krajkářství pod vlivem odborného školství na konci 19. století. Zastoupena je ale i tvorba zakladatelských osobností české moderní krajky a práce jejich žákyň, především v souborech krajkových děl, která reprezentovala stát na světových výstavách Expo Brusel 1958 a Expo Montreal 1967. Samostatnou část tvoří soubor unikátních děl českých umělců současné doby.

Hlavně dětem je věnovaná interaktivní dílna, kde si mohou vyzkoušet základní techniky paličkování na paličkovacích trenažérech s velkými paličkami opatřenými popisem ve třech jazycích. Na interaktivní tabuli si můžete sestavit vzor nebo puzzle a pro ty nejmenší jsou pak určeny velké dřevěné kostky se vzory krajek. V budově muzea je také prodejna Martina, kde je možné zakoupit paličkované krajky a veškeré potřeby pro krajkářky – podvinky, podušky, paličky, špendlíky atd. A komu by zbývalo ještě hodně sil, může si vyzkoušet zatočit mechanickým paličkovacím strojem v průchodu vily, a vytvořit si tak kus vlastní krajky.

Za řemesly do Rokytnice

Hodně do kopce budeme muset pomyslně vystoupat při naší závěrečné cestě do poslední a nejmladší z poboček našeho muzea, a to do **Rokytnice v Orlických horách**. Zde v objektu bývalé sýpky z 19. století vznikla unikátní interaktivní expozice věnovaná přírodě a zaniklým i živým řemeslům.

Hned u vstupu upoutá ohromná prosklená voliéra, která je vysoká devět metrů a prochází všemi třemi patry budovy. Uvnitř se nachází strom s více než padesáti exponáty zvířat žijících v Orlických horách a v kinosále můžete například zhlédnout film Tajemství jelena lesního.

Další části expozice jsou věnované propojení přírody a řemesel. Zajímavým interaktivním prvkem je naše „oživená podlaha“. Při chůzi po ní máte najednou pocit, že se procházíte řekou nebo listím, a to i s reálnými zvuky. V třetím patře budovy pak najdete, kromě dalších informací o řemeslech Orlických hor, také interaktivní dílny. Vyzkoušet si tu můžete podmalbu na skle, výrobu perličkových vánočních ozdob, tkalcovství či tvorbu lubových krabiček. Každá dílnička má svůj stůl a vitrínu se znázorněným postupem včetně monitoru s instruktážním filmem, který názorně komentuje rozfázovaný postup řemeslné práce. Kromě krásného zážitku a vědomostí si tak ze **Sýpky – muzea Orlických hor** odnesete i vlastní výrobek.

Sýpka byla naší poslední zastávkou. Jak vidíte, Muzeum a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou je opravdu rozeseté po celých Orlických horách a má co nabídnout. Těšíme se na vaši návštěvu!

Text: Martina Pajerová

Foto: archiv Muzea a galerie Orlických hor a Shutterstock

Muzeum a galerie Orlických hor podporuje Srdce s láskou darované

Jako organizace se rádi zapojujeme i do podpory různých projektů. Jedním z nich, který nás velice těší, je projekt **Srdce s láskou darované**. Muzeum krajky Vamberk jej podporuje již řadu let formou originálních krajkových dárků pro vedoucí vítězných týmů – a letos jsme se navíc rozhodli odměnit vítěze volnými vstupenkami do všech našich poboček.

Vaše Muzeum a galerie Orlických hor

www.moh.cz

^
Expozice Sýpky

boutique ★★★★★
HOTEL RADUN
Est. 1928

Zažijte úslužnost první republiky v krásných moravských lázních Luhačovice.

www.hotelradun.cz

**Hrdí partneři
celostátní soutěže**

Srdce
s láskou darované

Čokoládovna Pralinka
ruční výroba čokolády a pralinek

Olga Klejnová
Žižkova 324, Veltrusky
tel.: 605 804 801

MĚSTO VAMBERK

A MUZEUM KRAJKY VAMBERK
vás zvou na prohlídku

- trvalých expozic paličkových krajek
- specializovaných tematických výstav
- proměny krajky v Čechách od počátku 18. století až do současnosti
- unikátního paličkovacího stroje

Otevřeno celoročně

Více na www.muzeumkrajky.cz.

**Hrdí partneři
celostátní soutěže**

DUHOVÁ KOČKA – AUTORSKÝ OBCHOD LUCIE ERNESTOVÉ
věnovala letošním vítězům Srdce s láskou darované
nádherné hry a inspirační karty.

www.duhovakocka.cz

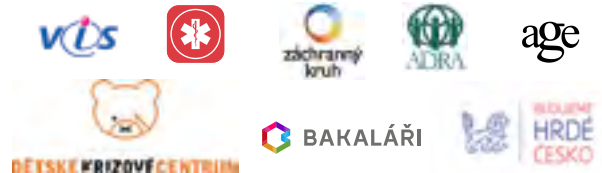

POUŽÍVEJTE MODERNÍHO POMOCNÍKA VE VAŠÍ ŠKOLE

AMOS vision je interaktivní dotyková nástěnka připravená poskytnout žákům, učitelům a přátelům školy informace, které denně potřebují, mohou využít nebo jim pomohou v osobním životě.

Rozvrhy a suplování	Jídelníček
Nabídka kroužků	Jízdní řády
Informace pro rodiče	Akce školy
Osvětová videa	Preventivní videa
Fotogalerie	Mnoho dalšího

**Hrdí partneři
celostátní soutěže**

*Tradiční pardubický perník
pečený s láskou*

JaJa Pardubice s.r.o.

www.pardubickypernik.cz

*Kvalita a jedinečnost v každém kousku
nejen pro vítěze soutěže Srdce s láskou darované*

**Objednejte si osobní
prezentaci pro vaši školu.**
724 70 50 60
office@inpublic.cz

AMOS
vision

LED

úspora nákladů
PRO ŠKOLY A VĚREJNÝ SEKTOR

INTERIÉROVÁ LED SVĚTLA

Učebny, kanceláře, veřejné prostory,
tělocvičny...

VYMĚŇTE ZÁŘIVKY ZA LED OSVĚTLENÍ

Úspora 50% nákladů, větší svítivost.
Životnost 50–70 tis. hodin.

PODHLÉDY Z LED OSVĚTLENÍ

Jednoduchá montáž a demontáž.
Výměna kus za kus.

Certifikováno společností

Vyrobeno společností

Destička na vzkazy

Také si občas potřebujete udělat poznámku nebo napsat milý vzkaz a marně hledáte kousek papíru? Vytvořte si s námi zajímavou a originální destičku na vzkazy, se kterou už na nic důležitého nezapomenete!

Co budete potřebovat: dřevěnou destičku, karton s potiskem, nůžky, jehlu nebo šídlo, lepidlo, kovový klip, razítko, razítka kytiček, razítkovací podušky, barevnou stužku, lepenou kostku, výsekové strojky.

Destičku si položte na barevný papír, obkreslete ji tužkou po obvodu a papír vystříhnete.

Papír nalepte lepidlem na destičku a šídlem nebo jehlou propíchněte otvory pro stužku. Provléčte stužku a zavažte ji na uzlík.

Jednotlivé listy z bločku potiskněte razítky kytiček. Z velké sady razítek můžete mít každý list s jiným motivem.

5 Z lepené kostky si oddělte cca 1 cm a přilepte jej na destičku. Na horní straně přichytněte bloček papírů ještě kovovým klipem.

6 Destičku dozdobte výseky, perličkami a razítkem s věnováním.

Tip: místo barevného kartonu můžete použít ubrousek a oboustranný samolepicí papír.

Na www.youtube.com/c/optyspolsro se můžete podívat na inspirativní videa pro svá tvoření.

Veškerý sortiment potřebný pro výrobu destičky naleznete na www.optys.cz v sekci **Výtvarné potřeby**.

Vaše redakce AGE a kreativní Optys

TECH EDU

Věda, technika a vzdělávání zblízka.

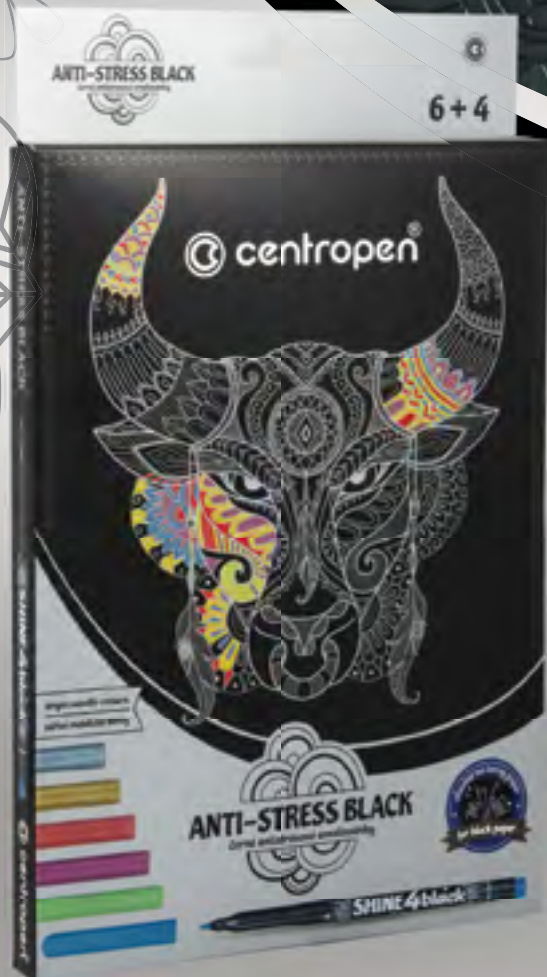
8000 výtisků do škol, firem a institucí

www.techedu.cz

Děkujeme za váš zájem o časopis AGE Management, který ve shodě s tiskovým zákonem vydavatelství ANTECOM dlouhodobě připravuje ve spolupráci se společností OPTYS. Zůstaňte s námi a budete i nadále informováni nejen o celostátním projektu pro mateřské a základní školy SRDCE S LÁSKOU DAROVANÉ. Společnost ANTECOM s.r.o., IČ: 28362926, se sídlem Blatenská 2166/7, 148 00 Praha 4, pracuje s osobními údaji odpovědně a v souladu s požadavky zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. V souvislosti s implementací požadavků GDPR, tj. nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně osobních údajů, si vás dovoluujeme informovat, že zpracování vašich osobních údajů pro přípravu direct mailingové databáze, která obsahuje pouze poštovní doručovací adresy a slouží výhradně k bezúplatnému zaslání titulu AGE Management, provádíme z důvodů oprávněného zájmu společnosti ANTECOM s.r.o., kterým je poskytování informací nejen o mezigenerační spolupráci a životních hodnotách. Předmětná databáze byla sestavená na základě veřejně přístupné databáze MŠMT ČR a je průběžně doplňovaná například ze subjektů, které se hlásí ke společenské odpovědnosti nebo přímo na základě vašeho požadavku. Aktualizuje se před každým novým vydáním a předešlá databáze se vymazává. Proto vás nebudeme obtěžovat žádostí o udělení souhlasu se zasláním titulu AGE Management, ale umožníme vám, pokud si to budete přát, váš subjekt (firma/jméno/ulice-číslo/obec/PSC) z předmětné databáze pro bezúplatný direct mailing magazínu jednoduše odhlásit na adrese: produkce@antecom.cz. Nařízení GDPR vstoupilo v platnost 25. května 2018. Od tohoto data máte možnost uplatnit tato svá práva: právo na výpis evidovaných údajů, opravu, výmaz, omezení zpracování, vznést námitku, podat stížnost prostřednictvím e-mailové adresy: poverenec@antecom.cz.

 centropen®

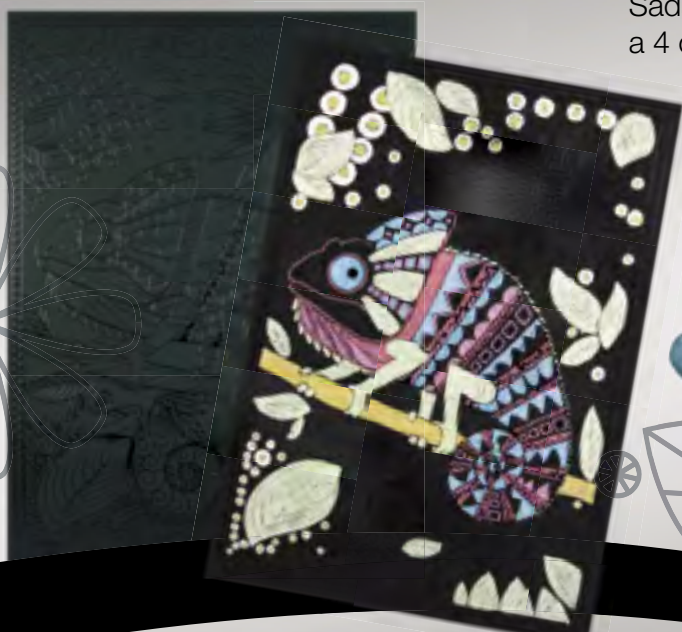
ANTI-STRESS BLACK

černé antistresové omalovánky

Unikátní kreativní set metalických popisovačů s výraznými barvami a netradičními omalovánkami, které jsou **vytištěny transparentním lakem na kvalitním černém papíru** s motivem býka, chameleona, koně a páva.

V kombinaci s fantazií vznikají jedinečné obrázky s vysokým kontrastem barev.

ukázka vymalování

Sada obsahuje 6 popisovačů s metalickými inkousty a 4 černé omalovánky A4.

**Hrdý partner
celostátní soutěže**

Srdce
s láskou darované

www.centropen.cz

ORIGINÁLNÍ TRIČKO

spojení barev a razítek

Všechny materiály naleznete na
www.optys.cz
v sekci Výtvarné potřeby

Co budete potřebovat:

- **liner** obj. č. 4010101200
..... obj. č. 4010101208
- **tekuté barvy** obj. č. 4010408154
..... obj. č. 4010408144
..... obj. č. 4010408149
- **razítka peříčka** obj. č. 4071609259
- **glitry** obj. č. 4070100584
- **barvu na textil** obj. č. 4010112409
- **šablonu** obj. č. 6600

Postup:

Do mokrého podkladu nasprejujeme tekutými barvami kruh, větší kapky vytvoříme štětcem. Po zaschnutí natupujeme textilní barvou přes šablonu motiv mandaly a ještě do mokré barvy nasypeme glitry.

Peříčka natiskneme pomocí textilní podušky, která je součástí sady razítek. Detaily (závěsy na pírka, okraje lapače) dokreslíme linery a některá peříčka vybarvíme štětcem tekutou barvou.

Po zaschnutí vše důkladně zažehlíme přes pečicí papír.